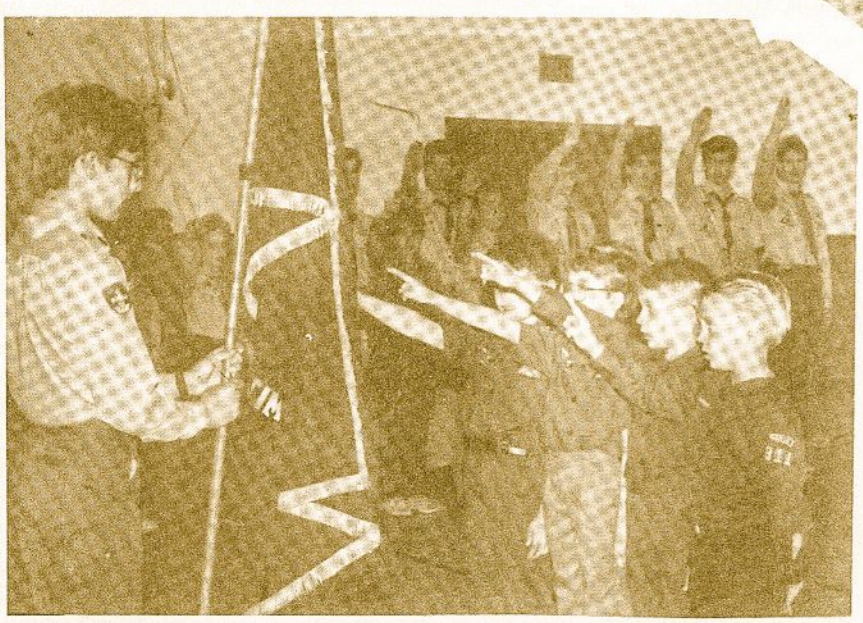

1923
65
1988

Nr 6 BIRŽELIS 1988 JUNE

SKAUTŲ AIDAS

Nr 6 BIRŽELIS **1988** JUNE

USPAS497-840

Oficialus LIETUVIŲ SKAUTŲ S-GOS organas
Įsteigtas 1923.III.15, Šiauliuose, Lietuvoje
Leidžia LSS TARYBOS PIRMIJA

Prenumerata metams - $5.00
Garbės leidėjo prenumerata - $25.00
Garbės prenumerata - $10.00
Prenumeratų kainos US doleriais

Redaktorius
v.s. Antanas Saulaitis, SJ
2345 West 56 Street
Chicago, IL 60636

Administratorė
v.s. Albina Ramanauskienė
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

SKAUTU AIDAS
THE SCOUTS' ECHO

A Lithuanian youth magazine, published monthly except July and August by **The Lithuanian Scouts Association.** Not for profit Illinois Corporation.

Subscription $5.00 yearly,
single copy 50 c.
Subscriptions are in US currency

Second Class Postage paid at Chicago, Illinois

- **Office of Publication**
SKAUTU AIDAS
2345 West 56 Street
Chicago, IL 60636
- **Managing Editor**
Albina Ramanauskiene
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

Viršelyje:

Duoda įžodžius: Gaja Bublytė, Audra Degesytė, Veronika Taraškaitė ir Stefa Freudenbergaitė. 6-6-88

Jaunesniojo skauto įžodį duoda: P. Taraška, M. Laniauskas, M. Idzelis ir M. Rukšėnas. Iš šv. Jurgio šventės Clevelande. 5-1-88

Nuotr. Vlado Bacevičiaus.

Kviesiys į Koncertą

Š. m. lapkričio 5-6 dienomis Toronto Rambyno-Šatrijos tuntai ir Lietuviškos Skautybės Fondo atstovas ruošia LSS-gos 70 metų ir „Skautų Aido" 65-rių m. minėjimą-koncertą.

LAIMĖS ATSPINDYS

JAV Nepriklausomybės akte (Declaration of Independence) įrašyta, kad kiekvienas žmogus turi teisę "gyventi, gyventi laisvai ir siekti gerovės". Knygose vaikams ši paskutinioji teisė parašoma suprantamiau: "stengtis būti laimingu". Visi žino, kad pilnutinės laimės šioje žemėje nepasieksi. Ne dėlto, kad žmogus nenorėtų ar negalėtų visuotinai tapti laimingu, bet dėlto, kad pasaulis yra ribotas. Teisybę tariant, pasaulis, žmogaus aplinka ir kartais net žmogaus širdis tokie negeri, kad sakoma, jog nereikia kitur ieškoti pragaro, kiek žemėje skausmo, kančios, pykčio, neapykantos brolio broliui. Esama ir posakio, kad žmogus pats sau sukuria arba dangų arba pragarą. Ne velťui skautybės įkūrėjas Robertas Baden-Powellis įrašė skauto ir skautės įstatą: "Skautas-ė linksmas, susivaldo ir nenustoja vilties". Skautų sąjūdžio dalyviai nuo mažens girdi vieną pagrindinių dėsnių: gero yra kiekviename žmoguje; Dievas mus leido į šį pasaulį, kad būtume laimingi ir neštume laimę kitiems.

Atpažinti laimės žiburėlius tenka visiems — jaučiamės laimingi, kai mūsų šeimose viešpatauja ramybė; kai linksmai arba ramiai praleidžiame valandėles su draugais; kai savomis rankomis ir vaizduote kuriame ką gražaus — rankdarbį, stovyklą, bendruomenės brolišką dvasią. Esame laimingi, kai mus pagiria ir pripažįsta mūsų pastangas bei gabumus, kai esame reikalingi kitiems, kai žinome, kad mūsų šeimos nariai mus tikrai myli. Džiaugiamės, kai nugalime save, kai ištiesiame ranką kitam padėti, kai atleidžiame kitiems ir jie mums atleidžia. Dėkojame Dievui, kai mūsų dienos šviesios; žiūrime į jį, kai tamsoje norime savo ranką įdėti į jo ranką.

Visa tai — ir daug kitų pavyzdėlių — mums parodo, kad žmogaus širdis tikrai plati, jos žvilgsnis gali apimti visą pasaulį, ir reikėtų viso pasaulio ar net daugiau, kad mūsų širdis būtų pilnai patenkinta ir laiminga. Ar tokią laimę galėsime pasiekti, jeigu šiandien ją ragaujame tik gabalėliais? Jeigu reikia taip ilgai laukti, kol jaučiame ramybę, santaiką, džiaugsmą, brolišką?

Laimė, kaip sako Nepriklausomybės aktas, yra dalykas, kurio tenka veikliai siekti, ją kurti rūpesčiu ir tarnyba artimui. Jėzus šioje žemėje buvo laimingas — nors jo gyvenimas jokiu būdu nebuvo lengvas, o daug sunkesnis už mūsų. Ir Jėzus sako: "Duodu Jums savo ramybę, palieku Jums savo ramybę — ne kaip pasaulis ją duoda (netikrą, laikiną ramybę)" ir "Suteiksiu jums džiaugsmą, kurio niekas negalės atimti, kuris bus pilnas ir visuotinis". Ir dar apie meilę: "Mylėkite vienas kitą, kaip ir aš jus mylėjau" "ir tada Jūsų Tėvas jus mylės". Kaipgi Jėzus buvo laimingas? Kaip jis galėjo kalbėti apie meilę, kai ji supo pikti žmonės, norį jį nužudyti? O vis dėlto Jėzus buvo džiaugsmingas, ramus ir meilingas kiekvienam, kuris jį sutiko.

Laimė, kuri kaip šviesytė pasirodo gyvenime, nėra tik likimo klaida ar statistinis įvykis, o Dievo dovana, kuri padrąsina mūsų širdis ir visą žmogų, kad žinotume, jog tikrai kada nors pasieksime pilną laimę, būsime visai laimingi, džiaugsmingi, pilni ramybės ir meilės kitiems. Ta visuotinė Jėzaus žadėta laimė prasideda jau dabar, kai gyvename, kaip jo gyvenimo pavyzdys ir jėga mus moko.

v.s. A. Saulaitis, SJ

Kryžius skautų vyčių aikštelėje Rako stovyklavietėje

LIETUVOS NACIONALINĖ M[illegible]DO B[illegible]A

VISI KELIAI VEDA Į TAUTINĘ SEPTINTĄJĄ

LSS Tautinė stovykla įvyksianti rugpiūčio 14-24 dienomis Kensington, Ohio (netoli Clevelando) žada mūsų išeivijos gyvenimo mozaiką, kurioje — atskirai ir savarankiškai tvarkantis trims LSS šakoms: Seserijai, Brolijai ir Akademikams — atsispindi bendroje veikloje darniai susiliejąs nepalaužiamas ryžtas, įsipareigojimas išlaikyti tautinę tapatybę, kultūrą ir laisvės siekį.

Kasdienė veikla — lyg voveraitės atsargų krovimas žiemai! Tai tarytum skruzdėlynas, kurio augimą užtikrina kiekvienas paskiras narys, dažnu atveju nešdamas šapą, didesnį už save, atiduodamas duoklę svaresnę negu normaliai galėtumei laukti. Gali matyti ją ir bičių aviliu, — kur ir korys susilipdomas, ir medus susinešamas, kur prieauglis saugomas ir šeima brandinama, kur nėra sustojama dirbti net derlių praradus. . .

Dėkingoje ir gražioje aplinkoje išaugę trys palapinių miestai apjungs penkių kontinentų seses-brolius laisvame pasaulyje, mūsų Lietuviškąją Skautiją.

Š. m. birželio 18 d. LSS VII TS vyriausioji vadovybė susirinko dar kartą apžiūrėti stovyklavietės ir aptarti likusius klausimus.

Didžiulė ir moderni valgykla (galės pamaitinti ir svečius!) max. 15 min. spinduliu pasiekianti Vadovybę ir visus tris rajonus, bus jungianti centrinė vieta.

Kastinis ežerėlis, 150 stovyklautojų iš sykio talpinanti maudyklė su vandens priežiūra, pasirinktinos vietos norimoms iškyloms ar išvykoms stovyklos rajone duoda plačią galimybę programos įvairumui ir kūrybingumui. Jaunatviško entuziazmo ir skautiškos patirties rėmuose stovyklos vadovybė visas tas sąlygas stengiasi kuo geriausiai išnaudoti, — programa turėtų būti tikrai įdomi ir įvairi!

Svečiai kviečiami ir laukiami šeštadienį ir sekmadienį, rugpjūčio 20-21 dienomis, kada galima bus aplankyti visas stovyklas.

Šeštadienį 9 val. vakare bus pagrindinis, didysis laužas, o sekmadienį — 10 val. ryte iškilmingos pamaldos, po to vėliavų pakėlimas, paradas ir sukaktuvinės apeigos.

Tikime, kad tėveliai, artimieji, rėmėjai ir bičiuliai, — kaip ir visi, žiną jaunimo išlaikymo lietuviškame kelyje rūpestį, — suras laiko ir kelią į VII Tautinę stovyklą pasidžiaugti, pabūti kartu su mumis ir, svarbiausia, savo buvimu paskatinti jaunąją kartą tęsti ne visada lengvą darbą, kuris reikalauja ir pastangų, ir įsipareigojimo, ir pasišventimo, o taip pat ir. . . širdies.

Tegul visi keliai veda į VII-ją Tautinę, kur trys šakos liesis į vieną, kad būtų aukštai keliama Lietuviškosios Skautijos žalia vėliava, šalia laisvės siekiančios mūsų trispalvės!

Palapinių miestas laukia 7-tos Tautinės stovyklos stovyklautojų. (Seven Rauger scouts Reservation)

vadovai apžiūri stovyklavietę. 6-18-1988. Nuotr. Vlado Bacevičiaus.

LIETUVIU GIMTI NEPAKANKA — lietuviu reikia tapti

Minint Lietuvos Nepriklausomybės atstatymo septyniasdešimt metų ir tiek pat metų nuo lietuvių skautų įkūrimo sukaktis, VII-oji Tautinė stovykla pavadinta LIETUVA. Palyginti trumpas nepriklausomybės laikotarpis, vos dvidešimt dveji metai, paliko didelį įnašą į tolimesnį lietuvių tautos gyvenimą, suteikdamas ateičiai viltį vėl laisvę atgauti. Ši sukaktis yra mums vilties šventė.

Įvairiai Lietuvą mes įsivaizduojam šiandien. Dauguma mūsų nėra jos matę, tik iš pasakojimų girdėję, o kiti joje gimę ir laisvės netekimą patys pergyvenę. Tačiau visus mus jungia bendra kilmė ir bendra viltis.

Gimti lietuviu dar nepakanka būti lietuviu. Juo reikia tapti. Būtina išmokti kalbą, raštą ir žinoti praeitį. Tam reikalinga darbo ir pasiryžimo. Lietuvai šiandien reikia sąmoningų sūnų ir dukterų, kurie suprastų svarbą būti lietuviais, lygiai kaip ir Lietuvių Skautų Sąjungai reikia susipratusių skautų. Mūsų tikslas yra savo organizacijos nariams padėti tapti gerais lietuviais ir tuo pačiu gerais skautais. Pastangos šia linkme aiškiai turi atsispindėti ruošiamoje stovykloje.

Į Tautinę suvažiuos daug jaunimo. Kiekvieno dalyvio Lietuva bus skirtinga, bet daina, laužai, suėjimai visus jungs į bendrą būrį. Bus ir iš kitų kraštų atvykusių ir taip pat pirmą kartą tokioje didelėj stovykloj dalyvaujančių. Jiems linkime įsijungti į visumą. Norime, kad ši stovykla būtų maža dalis Lietuvos, ir ji taps kiekvienam tokia, jeigu aktyviai joje dalyvaus.

Suskridus bus proga taip pat paminėti lietuvių tautinio atgimimo dainiaus Maironio šimto dvidešimt penkerių metų gimimo sukaktį. Maironis anuomet rašė:

Nors mūsų, broliai, nedaugel yra,
Tačiau tvirti mes, jei riš vienybė,
Į darbą stokim vyrs į vyrą —
Sujungtos rankos suteiks stiprybę.

v. s. fil. Petras Molis,
LSS Tarybos Pirmininkas

SEPTYNIOS DEŠIMTYS LAUŽŲ

Skambėk, daina, aidėki giriom —
Tegul išgirsta Lietuva:
Rūta žaliuok, šalie didvyrių,
Būk mūsų širdyse gyva.

Septynias dešimtis laužų užkursim,
Ir vėliavos ir vimpilai plazdės,
Po svetimu dangum likimą savo bursim,
Kol žaros virš miškų naktin išblės.

Toli nuo Nemuno šventųjų gojų
Rusena sukaktuvių aukurai.
Jaunystės priesaiką čia vėl kartoju:
Tėvyne, mes budėsim amžinai.

Žygiuojame tvirti, iškėlę Vytį,
Mėlynėj žėri rūta — lelija,
Veiduose nemari draugystė švyti, —
Gyvuok, lietuviškoji skautija!

Skambėk, daina, aidėki giriom —
Tegul išgirsta Lietuva:
Svyruok beržais, šalie didvyrių,
Mes — tavo atžala gyva!

Juozas Toliušis

OFICIALIOS LSS ŽINIOS

TS BENDROJI TVARKA

* Visi stovyklautojai bei svečiai stovykloje ir jos apylinkėse LAIKOSI nustatytos tvarkos, VYKDO vadovybės nurodymus ir NEAPLEIDŽIA stovyklos be vadovybės žinios.
* Kiekvienas dalyvis aktyviai PRISIDEDA prie stovyklos sėkmingumo:

— Mandagiai elgiasi savųjų ir kitataučių tarpe,
— Ypatingai globoja atvykusius iš kitų kontinentų,
— Atstovauja lietuviškai skautybei.

* Savo tarpe stovykloje ir už jos ribų KALBAME LIETUVIŠKAI:

* Susisiekimo priemonės statomos ir didesni daiktai dedami stovyklos vadovybės NUSTATYTA TVARKA nurodytose vietose.

* Kiti rajonai ir pastovyklės lankoma tik nustatytu laiku ir nustatyta apranga.

* MEDŽIŲ NEKERTAMA. Medžiaga pionerijai, laužams parūpinama stovyklos vadovybės nurodyta tvarka.

* Maudomasi tik grupėmis — nustatytu laiku — nurodytoje vietoje tiktai MAUDYMOSI SARGYBAI BUDINT.

* Stovykloje ir jos apylinkėse DRAUDŽIAMA:

— Naktiniai žaidimai ar puolimai be vadovybės leidimo,
— Vartoti, turėti ar laikyti šaunamuosius ginklus, sprogstamąją medžiagą ir kt., išskyrus šaudymo aikštėje instruktoriaus priežiūroje,
— Naudoti, turėti ar laikyti alkoholinius gėrimus bei narkotikus („CDS"),
— Magnetofonai, radijo aparatai ar pan. reikmenys (nebent vartojami programai).

* NESILAIKĄ stovyklos TVARKOS, dalyviai vadovybės nutarimu GALI BŪTI PAŠALINTI iš stovyklos, informuojant apie tai jų tėvus; mokestis negrąžinamas.

* Stovyklaujama svetingoje amerikiečių skautų stovyklavietėje, todėl, parodydami lietuviško skautavimo lygį, privalome:

— Išlaikyti ir palikti švarią bei tvarkingą stovyklavietę,
— Nesužaloti gamtos,
— Griežtai laikytis apsaugos ir kt. Taisyklių,
— Tvarkingai grąžinti gautą inventorių ir atsiskaityti,
— Pasakyti AČIŪ tiems, kurie padėjo,
— Palikti stovyklavietę taip, kad būtume kviečiami vėl sugrįžti.

VII TS DAINA

MANO LIETUVA

Tylioj dainoj,
Karštoj laužų liepsnoj
Tu man arti,
Tu man sava,
Tu — mano Lietuva!

Kalboj tėvų,
Tyroj širdy draugų
Tu man arti,
Tu man sava,
Tu — mano Lietuva!

Su rūtele, su balta lelija,
Skautijos vėliava žalia
Tu man esi
Brangi sava,
Tu — mano Lietuva!

žodžiai Nijolės Užubalienės
muzika Viltenio

Tautinės stovyklos jūrų skaučių pastovyklės viršininkės: j. ps. Audronė Gulbinienė ir j. ps. Viligailė Lendraitienė.

LIETUVOS DIDVYRIŲ STEPO DARIAUS IR STASIO GIRĖNO

TESTAMENTAS

Mes skrisime į Lietuvą!

Lietuvių tauta laukia iš savo sūnų ir drąsesnių žygių. Būtinai reikia ir jos sūnums prisidėti prie bendrojo darbo — tirti dar mažai žinomas Žiemių Atlanto vandenyno oro sroves, o taip pat naujai išrastus navigacijos būdus ir priemones pritaikyti kasdieniniams reikalams. Mes gyvendami tokiais laikais, kada oras stengiamasi panaudoti žmonijos reikalams, laikome savo pareiga tautos vardu tą darbą garbingai atlikti.

Jaunoji Lietuva! Tavo dvasios įkvėpti, mes stengiamės tą pasirinktą uždavinį įvykdyti. Mūsų pasisekimas tegu sustiprina Tavo dvasią ir pasitikėjimą savo jėgomis ir gabumais! Bet, jei Neptūnas ar galingasis audrų Perkūnas ir mums bus rūstus — pastos mums kelią į Jaunąją Lietuvą ir pašauktų „LITUANICĄ" pas save, — tada Tu, Jaunoji Lietuva, turėsi iš naujo ryžtis, aukotis ir pasirengti naujam žygiui, kad audringųjų vandenynų dievai būtų patenkinti Tavo pastangomis, pasiryžimu ir nekviestų Tavęs į Didįjį Teismą.

„LITUANICOS" laimėjimas tegu sustiprina jaunųjų Lietuvos sūnų dvasią ir įkvepia juos naujiems žygiams.

„LITUANICOS" pralaimėjimas ir nugrimzdimas į Atlanto vandenyno gelmes tegu auklėja jaunųjų lietuvių atkaklumą ir ryžtumą, kad Sparnuotas Lietuvis būtinai įveiktų klastingąjį Atlantą Tėvynės Lietuvos garbei!

Tad šį savo skridimą skiriame ir aukojame Tau, Jaunoji Lietuva!

Tą didįjį bandymą pradėsime, tikėdamiesi Dangaus palaimos!

Stasys Girėnas Steponas Darius

Prieš 55-rius metus...

S. Darius

S. Girėnas

Laidotuvės Kaune. Skautai neša vainiką juosiantį karstus.

Dariaus-Girėno paminklo Chicagoje detalė

LAIKO ŽODŽIAI

KŪRYBOS SYVAI IŠ TŲ PAČIŲ ŠALTINIŲ

Balzeko Lietuvių kultūros muziejuje Chicagoje bal. 22 — geg. 14 dienomis vyko dviejų mūsų sesių — iškilių dailininkių Zitos Sodeikienės ir Ados Sutkuvienės kūrinių paroda. Sktn. Algimantas Kezys keliais taikliais brūkšniais taip „tapo" matytąją jungtinę parodą:

* * *

„Gimiau vandeny, tarp trijų upių: Nemuno, Imsrės ir Mituvos", taip tarė Zita, pradėdama kalbėti apie savo kūrybą. Per gyvenimą ji plaukė, kur vandenys ją nešė. . . nunešė toli, toli nuo tų trijų upių. . .

Dabartinėj savo kūryboj Zita piešia erdvę, kurioj plaukioja palaidi, niekam nepriklausantys objektai. Jie skrieja, nardo be inkaro, be vairo; rodos, tik sau plazdena egzotiškos erdvės kompozicijose. Siurrealizmas? Simbolizmas? Ir dar koks! Visai nekasdieniškas ir nepažodiškas, o išsakantis tikrovę, kuri neria tiesiai į tuos vandenis, kuriuose ji buvo gimusi.

Anot pačios dailininkės, praėjus beveik pusšimčiui metų nuo jos atsiskyrimo nuo gimtųjų vandenų, iki šiai dienai ji jaučia jų ilgesį, giliai išgyvendama jų netekimą.

Dailininkė sakosi, kad tiek gyvenime, tiek kūryboje ji jaučiasi esanti svetur, lyg buvotų pakelės viešbučiuose, ne namuose. Tai gyvenimas, lyg pakibus ore, neturint po kojomis žemės, nė šaknų.

Šiose abstrakcijose, siurrealistinėse kompozicijose galima įmatyti pačios autorės autoportretą, ypač jos dvasinę būseną, kai ji linguoja ir krypuoja per gyvenimo upės srautą.

* * *

Kaip Ados pluoštinė kūryba derinasi prie Zitos? Iš paviršiaus žiūrint — ne daug kuo. Skirtinga technika, nepanaši tematika. Bet, išsišnekėjus su dailininke, paaiškėja, kad Ados darbai čiulpia syvus iš tų pačių šaltinių, kaip ir Zitos — iš vaikystės prisiminimų. Adai tie prisiminimai yra irgi stiprūs, prilygsta religiniam mistiniam išgyvenimui. Tai ta mistika, patirta vaikystės pievose, krūmuose, miškuose. Adai ji tada teikė beveik panteistinį sąlytį su jos vaikystės pasaulį supusia gamta.

Iš tokių vaikystės metu patirtų išgyvenimų išaugo šioje parodoje pastatytas apkerpęs medis, apkabintas šakom lyg rankom, ir vijokliai lyg voro tinklai. Anksčiau Ada šiuos darbus buvo priskyrus mitams, dabar ji suteikė jiems sielą ir gyvybę, greičiausiai savo pačios.

* * *

Ada Sutkuvienė - "S.O.S."

Zita Sodeikienė "Į ateitį"

R. KEZYS IR PR. GARŠVA

KULTŪROS PREMIJŲ LAUREATAI

Balandžio mėn. „Sk. Aido" numeryje pasidžiaugėme sesės dailininkės s. Ados Sutkuvienės įvertinimu, paskiriant jai LB Kultūros Tarybos 1987 metų dailės premiją. Malonu dar kartą akimirkai sugrįžti į Kult. Tarybos premijų įteikimo šventę, įvykusią Angelų mieste gegužės 15 d. Šioje šventėje '87-jų metų premijomis buvo vainikuoti dar du skautiškų gretų nariai.

Radijo premija teko s. Romui Keziui („Laisvės Žiburys" New Yorke) už Krikščionybės sukakties iškilmių Romoje programą. Laureatas džiaugėsi, kad radijo darbas tampa vis daugiau įvertinamas, kad visuomenė pradeda suprasti jo reikšmę.

Brolis Romas — skautininkas, filisteris, 1975 m. įvertintas VJ Fondo žymeniu — yra bene aktyviausias

lietuviškos kultūrinės veiklos „spiritus movens" Atlanto pakraštyje.

Neseniai įsteigtoji Žurnalistikos premija įteikta „Draugo" dienraščio vyriausio redaktoriaus naštą tiek metų išnešusiam kun. Pranui Garšvai. Šio pažymėjimo įteikime laureatui atstovavo Lietuvių žurnalistų sąjungos pirmininkė Rūta Kleva Vidžiūnienė, perskaitydama jautrų redaktoriaus Garšvos laišką — padėką, trumpai perbėgant tokio darbo atsakomybę ir šias pareigas einančio nesibaigiantį rūpestį išlikti aktualiu čia laisvėje prisiglaudusiai tautos daliai bei atstovauti pavergtųjų balsui svetimuose kraštuose.

Žurnalistikos premija v. s. kun. Pr. Garšvos jau seniai užsitarnauta, tris dešimtmečius vadovaujant dienraščio redakcinei kolegijai. Gi lietuviškos spaudos keliu darbščiojo brolio pradėta žengti 1933, — tai irgi prasminga 55-rių metų sukaktis; išeivijoje — Argentinoje — penkmetis „Laiko" viceredaktoriaus kėdėje.

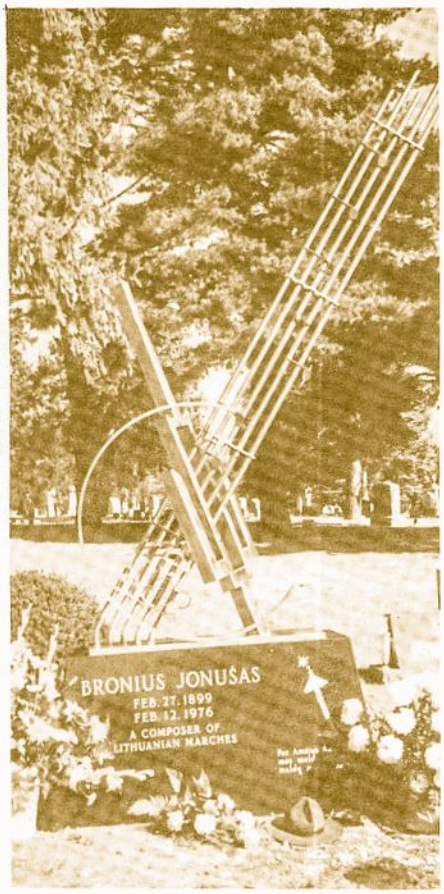

Komp. Broniaus Jonušo paminklas, pašventintas 1988.II.20. Evergreen Memorial Park kapinėse, Omahoje, Nebraskoje. Šįmet sueina 50 metų, kai lietuviškoji skautija dainuoja, jo sukurtą, II Tautinės Stovyklos dainą „Atgimė Tėvynė" (žodžiai Viliaus Bražėno). Nuotr. Stasio Radžiūno.

Tau Lietuva, mūs tėvynė —
Jau septintą dešimtinę,
Maldą, darbą, dainą pynę —
Vėl visas kliūtis pamynę
Rinksimės į S. TAUTINĘ.

S. St. Radžiūnas

ČIA BUS SEPTINTOJI TAUTINĖ STOVYKLA

Nuotr. Teresės Meiluvienės.

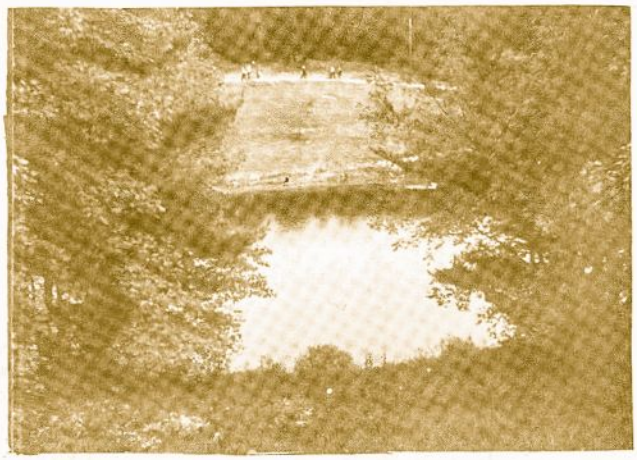

7-oji TAUTINĖ STOVYKLA
1988.VIII.14-24

SEVEN RANGES SCOUT RESERVATION
KENSINGTON, OHIO

5-gji 1968 TAUTINĖ STOVYKLA

V TAUTINĖS STOVYKLOS VADOVYBĖ

Stovyklos viršininkas — v. s. **A. Saulaitis.**

St. v-ko pavaduotoja (bendrieji reikalai ir reprezentacija) — v. s. **F. Kurgonienė;** padėjėjas repr. reikalams fil. s. **A. Zaparackas.**

St. v-ko pavaduotojas (finansų reikalai ir registracija) — v. s. **P. Molis;** padėjėjai — ps. **V. Matulevičiutė, ps. A. Glodas.**

St. v-ko pavaduotojas (stovyklinių tarnybų reikalai) — v. s. **V. Tallat-Kelpša.**

Dvasios vadovai: ev. skautų — v. s. **kun. A. Trakis,** kat. skautų — v. s. **kun. J. Vaišnys,** S. J. Kiti dvasios vadovai: s. **kun. J. Pakalniškis,** s. **kun. S. Kulbis,** S. J., ps. **kun. A. Kezys,** S. J.

Seserijos stovyklos v-kė — v. s. **M. Barniškaitė.**

Brolijos stovyklos v-kas — v. s. **Vl. Vijeikis.**

Akademinio Sąjūdžio st. v-kas — v. s. **E. Vilkas.**

Bendrijos stovyklos (svečių, šeimų, LSS ir stovyklos vadovybės ir pn. stovykla) v-kas ir ūkio skyriaus vedėjas — s. **A. Karaliūnas;** jo padėjėjai ūkio skyriuje — s. **R. Kučienė,** v. sl. fil. **R. Karaliūnas,** v. sl. **R. Petrauskienė,** p. **E. Karaliūnienė,** p. **A. Hofmanas,** p. **V. Šilėnas.**

Raštinės vedėjas — s. **A. Bobelis;** jo padėjėjai — v. sl. **A. Palubeckaitė,** sl. **N. Vidūnaitė,** p. **Bobelienė.**

Sukaktuvinių ženklų administratorius ir krautuvėlės vedėjas — s. **Č. Kiliulis.**

Stovyklos komendantas — s. **J. Paronis;** jo pavaduotojas — s. **A. Kėželis.**

TS programos koordinatorius — s. **A. Saulaitis,** S. J.

TS laužavedžiai: v. s. **J. Bobinienė, s. D. Skrinskaitė, ps. L. Garsienė, s. A. Saulaitis,** S. J.

Stovyklos laikraščio redaktorius — s. **J. Toliušis;** jo padėjėjai — ps. **B. Kidolienė, s. V. Kidolis.**

Stovyklavietės pastatų bei įrangų inžinierius — ps. **L. Ramanauskas.**

Stovyklavietės administratorius — s. **R. Račiūnas.**

Medicinos personalas:

Gydytojai: **dr. K. Bobelis, dr. J. Ramonas, dr. P. Šepetys, dr. G. Petersonas.**

Gailestingos seserys: p. **M. Sugintienė,** p. **Galeckienė,** p. **A. Šeškuvienė.**

Šeimininkavimas:

BENDRIJOS stovykloje — p. **A. Baužienė,** p. **E. Gečienė,** p. **G. Vaičaitienė,** p. **J. Kuprėnienė,** p. **I. Rimavičienė.**

SESERIJOS stovykloje — p. **O. Toliušienė,** p. **O. Jusienė,** p. **E. Kudobienė,** p. **B. Mainelienė,** p. **J. Miknaitienė.**

BROLIJOS stovykloje — p. **V. Račiūnienė,** p. **J. Jakaitienė,** p. **A. Malašauskienė,** p. **E. Novickienė,** p. **B. Klaulėnienė.**

Transportas, maisto kortelių kontrolė — **sl. A. Antanėlis, J. Lileikis,** s. v. **V. Baziliauskas, S. Dėdinas, R. Kirdišas, J. Baltaduonis, P. Stelmokas.**

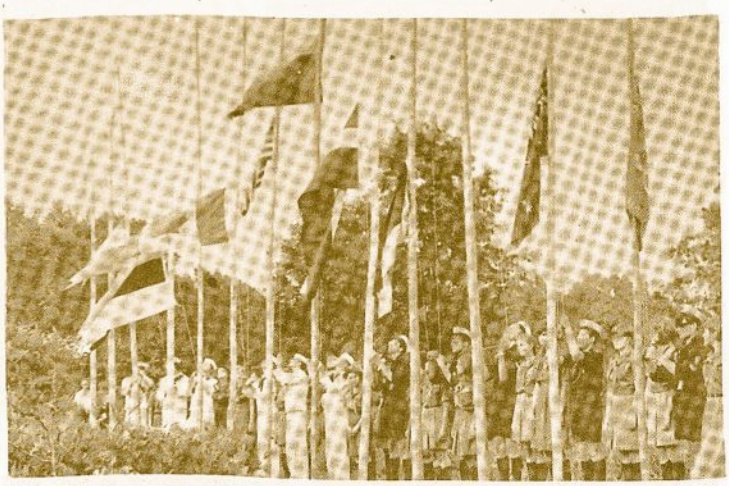

V TAUTINĖS STOVYKLOS OFICIALŪS GARBĖS STOVYKLAUTOJAI

V TS Vadyba pakvietė visus Geležinio Vilko ardinu apdovanotus asmenis, buv. LSS Tarybos Pirmininkus, buv. Vyr. Skautininkus būti **VTS garbės stovyklautojais.**

Iš pakviestųjų VT Stovykloje galėjo dalyvauti:

GV ord. apdovanoti: JE **Vyskupas V. Brizgys,** s. prof. **Ig. Končius,** v. s. **Br. Kviklys,** v. s. **Br. Kliorė.**

Buv. LSS Tar. pirmininkai: v. s. **K. Palčiauskas,** v. s. **Ed. Korzonas.**

Buv. VS Lietuvoje: v. s. **V. Šenbergas,** v. s. **Dr. Ks. Žilinskienė.**

Buv. VS tremtyje: v. s. **St. Kairys,** v. s. **O. Zailskienė,** v. s. **E. Vilkas,** j. v. s. **Br. Juodelis** ir (ASSCV pirm.) s. **A. Treinys.**

AKADEMINIO SĄJŪDŽIO STOVYKLOS VADOVYBĖ

Viršininkas — fil. v. s. **Eug. Vilkas.**
Brolių pastovyklės v-kas — **A. Karalius.**
Sesių pastovyklės v-kė — **M. Naujokaitytė.**
Filisterių pastovyklės v-kas — **L. Grinius.**
Komendantas — fil. **A. Zaparackas.**
Programinės dalies vedėjas — **fil. E. Korzonas.**
Ypatingiems reikalams vadovės — **I. Bobinaitė, N. Pupienė, Radvenienė.**

Lektoriai: v. s. **B. Kviklys,** s. **A. Zaparackas,** ps. dr. **J. Kubilius, S. J.,** ps. **S. Naujokaitis,** s. dr. **A. Plateris,** s. prof. **Ig. Končius,** s. **J. Dainauskas,** s. dr. **A. Avižienis,** ps. **L. Grinius, R. Juškėnaitė** ir kt.

LINKSMI PRISIMINIMAI IŠ PENKTOSIOS TAUTINĖS...

RAKAS, CUSTER, MI. 1968.VII.8-20

Jubiliejus ąžuolyne!
Skautų čia kaip skruzdėlyne.
Švęsti penkdešimkę savo
Minių minios suvažiavo:

Akademikai plaukuoti,
Jūrų skautai tatuiruoti,
Veteranai su barzdelėm,
Bendrijiečiai su žmonelėm.

Seserų diržai raštuoti,
Vyčiai fetrais vainikuoti,
Vilkai raudonais „galstukais",
O vadovai su ūsiukais.

Mūsų sesių brangų kraitį
Saugo Mega Barniškaitė,
Dėl nežinomų pričinių
Bijo brolių, kaip laukinių.

Sesės liūdi, akis braukia,
Našlaitėlių dainas traukia,
O per lankymo adyną
Bėg' į brolių ąžuolyną.

Brolijon pilių ratuke
Penki šimtai skautų tupi:
Laido per dienas gerkles,
Po laužų lydi seses.

Reikalai geri Brolijoj,
Vi-Vi-jeikio karalijoj:
Jei tik jam ko nors stokoja,
Tuoj garsiakalbiu transliuoja.

Komendantus du jis turi,
Pats gi parodą prižiūri,
Kad Bendrijos koks laidokas
Nenudžiautų medžio kuokos!

Yra čia ir niekadėjų,
Kurie rūpesčius tik sėja:
Naktimis iškadas daro,
Iš galvos Paronį varo.

Tas Paronis — duok jam dangų,
Arba bent medalį brangų:
Per dienas ir per naktis
Saugo mūs moralę vis...

Jam dar padeda klebonai,
Kurių čia pilni rajonai:
Vaišnys, Trakis, Saulaitukas,
Pakalniškis ir Keziukas.

Akademikų rajonas —
Tai miegalių poligonas:
Dieną miega, naktį šoka,
Kelias tik per "five o'cloką".

Leidžia vėliavas per strioką,
Himno žodžių vis nemoka,
Puikias juostas užsidėję
Po pakrantę plavinėja.

Bendrija — vargų vaizdelis:
Trys Saulaičiai ir Bobelis,
Du rašeivos, „Šauklio" stalas —
Tai ir visas personalas.

Brolio Česiaus krautuvėlė
Varo biznį vėliavėlėm,
Skaito nuošimtį nemažą,
Pildo Sąjungos bagažą.

Vargšas Molis prakaituoja,
Skautų nesuregistruoja:
Prie valgyklų eilės kietos,
Sąrašuose — tuščios vietos!

Ūkio štabo savanoriai
Kernavės gyvena kuore.
O už kuoro — jų pačiūtės,
Tetos, uošvės ir bobutės.

Ūkio bosas Karaliūnas
Tai visai nekoks vaizbūnas:
Pats seikėja, mėsą piausto,
Kai užkalbini — parausta.

Romas — vyčių didis vadas
Šypsosi kaip šokoladas;
Dviračiu kelius šlifuoja,
Savo kryžių reklamuoja.

Sesių štabas pramogauja,
Visą dieną posėdžiauja.
Vos nutarę tuoj vėl keičia,
Protokolus dėžėm šveičia.

Dėl jų amžino keitimo
Antanuką pyktis ima;
Sako — grįžęs rašys temą
Apie moterų dilemą.

Baltą Švyturį apstoję
Mūs mariokai vis burnoja
Jūrų Skautiją bešlovę,
Būk šie kompasą nudžiovę.

Prie telefonų centrinės
Sėdi sesės — vis blondinės...
Dėl jų Clevelando pilėnai
Neitų valgyt visą dieną.

Bėga dienos zovadomis
Su žaidimais, su dainomis,
Su kikenimais centrinėj
Ir su dūmais palapinėj...

Gi kai baimės Odisėja,
Kėlėm vėl bures į vėją.
Liko tik prisiminimas —
Vienos vasaros žaidimas!

O šiandien, po ilgo laiko,
Rako medžiai galvas kraipo:
Nei paradų, nei pilių...

Jūsų — senas brolis Zū — 1969

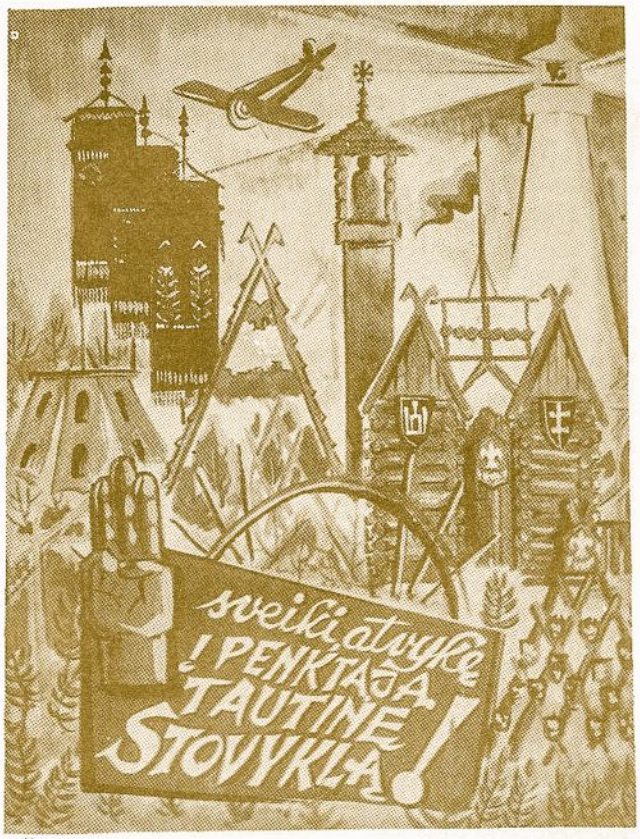

Penkiasdešimtmečio sukaktuvinėje stovykloje dalyvavo
710 sesių,
484 broliai,
99 akademikai-ės.
O didįjį savaitgalį suskrido dar
123 skautai-ės ir
30 kitų tautybių skautų.
Svečių iš artimų ir tolimų kampelių suskrido per tūkstantį.

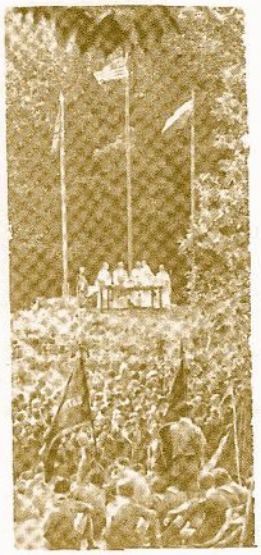

Mes dalyvavome Penktojoje Tautinėje Stovykloje

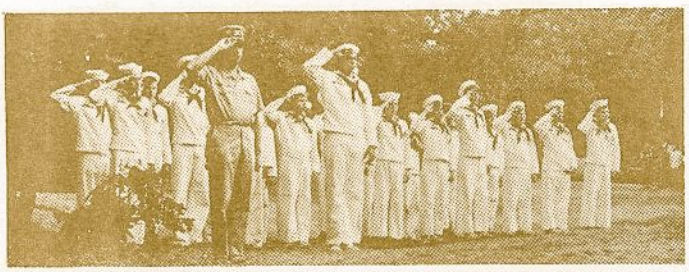

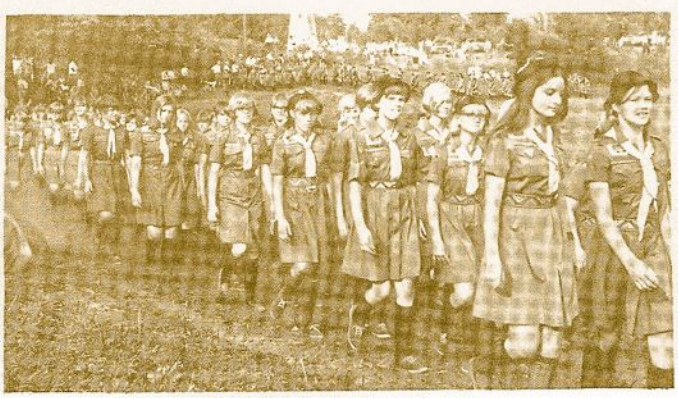

V TS BROLIJOS STOVYKLOS VADOVYBĖ

Viršininkas — v. s. **V. Vijeikis**
Dvasios vadovas — kun. s. **J. Pakalniškis**
Viršininko pavaduotojas — s. **V. Namikas**
Inspektorius ir konkursų vedėjas — s. **V. Jokūbaitis**
Komendantas — s. **P. Balsas**
Maitinimo viršininkas — s. sl. **R. Karaliūnas**
Valgyklos vedėjas — skl. **A. Antanėlis**
Tiekimo skyriaus vedėjas — s. **J. Gaižutis**
Skautininkai ypatingiems reikalams — s. **V. Petrauskas**, ps. **J. Gierštikas**, s. **M. Jakaitis**.
Po liepos 14 d.:
Komendantas — ps. **M. Jakaitis**
Adjutantas — s. **V. Petrauskas**

V TS SESERIJOS STOVYKLOS VADIJA

Viršininkė — v. s. fil. **Magdalena Barniškaitė**
Dvasios vadovas — ps. kun. **Algimantas Kezys, S.J.**
Pavaduotoja — s. **Jūratė Pečiūrienė**.
Komendantė — ps. **Stefanija Gedgaudienė**
Adjutantė — ps. **Rita Baraitė**
Programų vedėja — v. s. **Alė Namikienė**
Ūkio vedėja — s. **Regina Kučienė**
Laužavedė — s. **Dalia Skrinskaitė**
Redaktorės — v. s. **Ona Rozniekienė** ir s. **Birutė Vindašienė**.

Iš seno skautininko rinkinio

GARSO IR RITMO INSTRUMENTAI

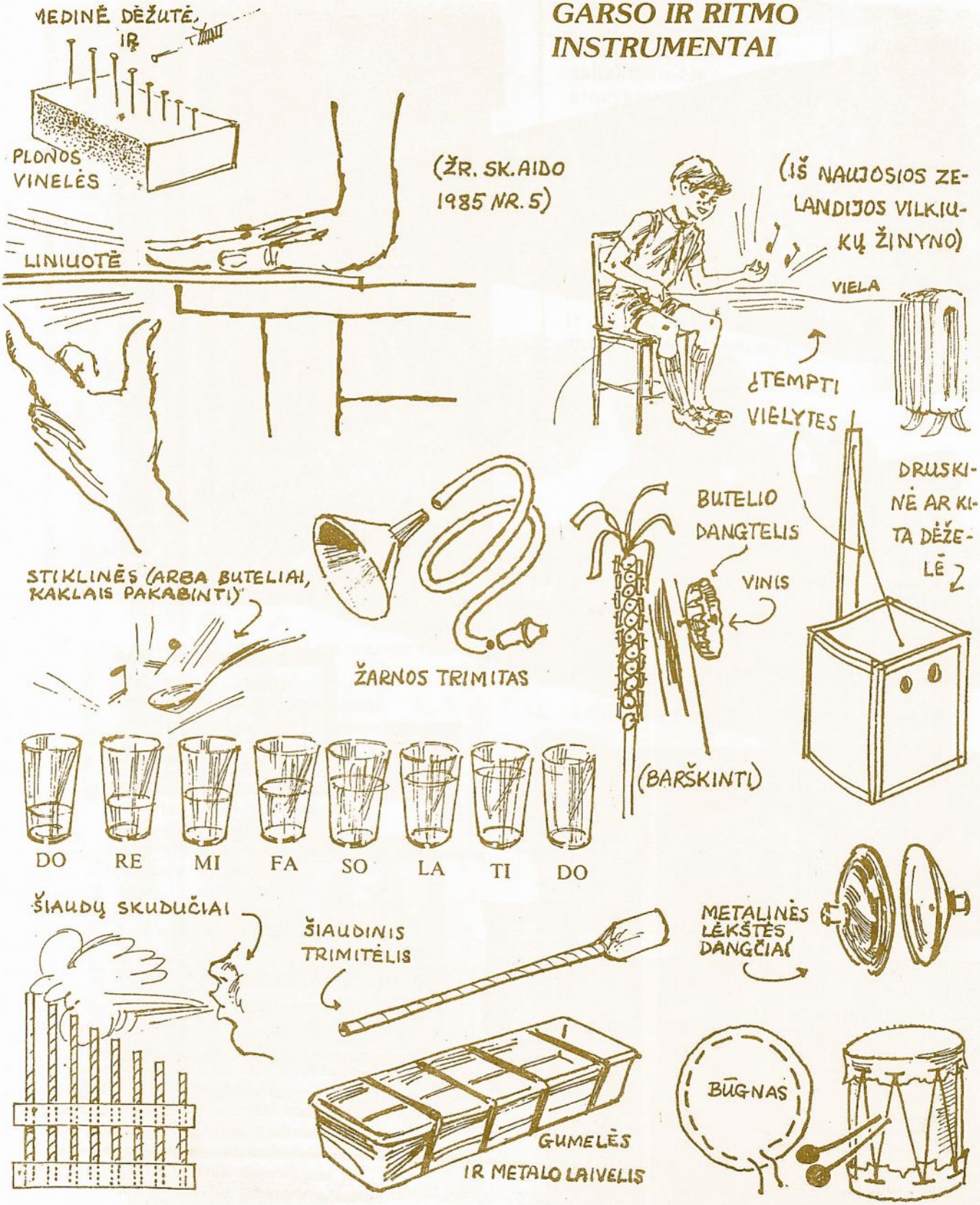

ZOOLOGIJOS SODE

Kiekvienas zoologijos sodo tarnautojas turi savo ženklą. Kokie žmonės dirba zoologijos sode?

ATSAKYMAI:

1 - prižiūrėtojas
2 - sveikatos ir saugumo vedėjas
3 - fotografas
4 - sekretorius
5 - dažytojas
6 - stalius
7 - dailininkas
8 - veterinarijos gydytojas
9 - elektrotechnikas

KELIO ŽENKLAI

Lietuvaitės skautės turi daug įdomių žaidimų, kuriuose naudojami kelio ženklai. Kelias į stovyklą ne tik skautėms, bet ir tėveliams dažnai būna parodytas kelio ženklais.

Ženklus reikia dėti taip, kad reikalui praėjus ar žaidimui pasibaigus, būtų galima juos nuimti, sunaikinti.

Užtikus svetimus ženklus, negalima jų gadinti ar įterpti į juos kitokių ženklų.

Jaunesnioji skautė turi mokėti šiuos ženklus:

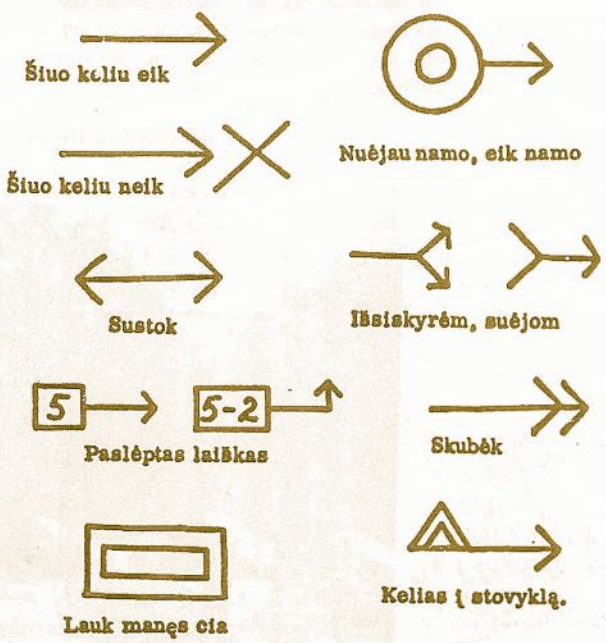

KELIAS Į STOVYKLĄ

Sesės paukštytės,

kviečiu jus padėti sesei Linksmutei sekti kelio ženklus ir atrasti saugų kelią į Septintąją Tautinę skaučių stovyklą.

Sesė Marytė,
"Giesmininkių" virš.

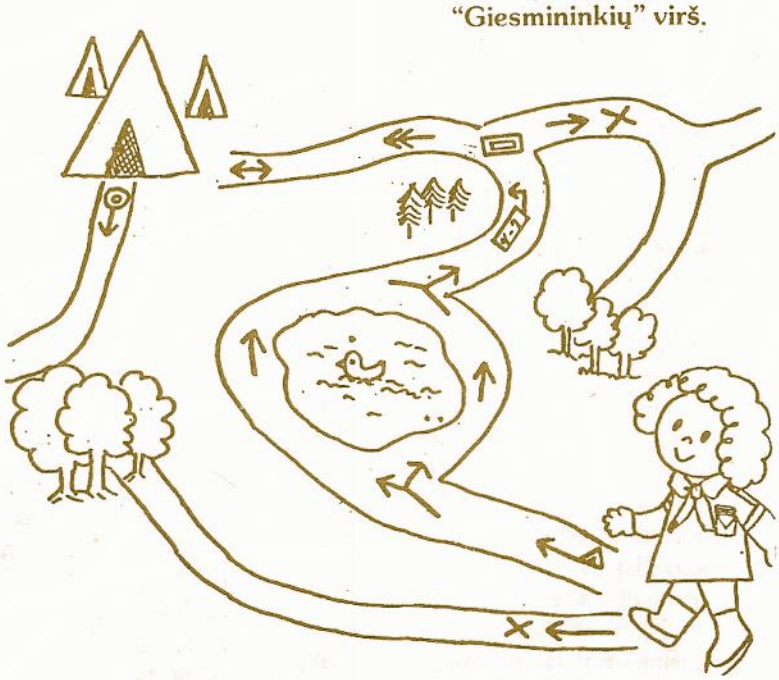

MES NORIME BŪTI VYR. SKAUTĖS

Lietuvaitės gyvenimas Amerikoje

Labai gerbiu savo tėvų kraštą ir kilmę, bet negaliu pamiršti, kad esu taip pat amerikietė. Vis tiek mano gyvenimas yra apsuptas amerikietiškos veiklos. Mano seneliams ir tėveliams buvo kitoks gyvenimas pirmais metais Amerikoje: jie veikė ir bendravo tik su lietuviais. Taip, gyveno Amerikos miestuose, bet jų kaimynystėje buvo pilna lietuvių. Mano mama pasakojo, kad jos lankomoje amerikietiškos mokyklos klasėje tik du mokiniai buvo nelietuviai! Ji negalvojo, kur važiuoti savaitgalį: ar į lietuvių renginį, ar į amerikiečių, — viskas jai buvo aišku. Dabar jaunimas turi šimtą pasirinkimų — reikia apsvarstyti pliusus ir minusus. Reikia iš tikrųjų nuspręsti, su kuo norėsi draugauti, su lietuviais ar su amerikiečiais.

Aš didžiuojuosi būdama lietuvaitė. Mano draugai ir pažįstami nori vis daugiau apie Lietuvą sužinoti. Taip pat yra tokių, kurie tikrai nesupranta, kodėl aš esu tokia užsidegus apie kraštą, kuriame nesu gyvenusi ar net mačiusi. Man jie primena, kad gyvenu Amerikoje, kad esu Amerikos pilietė ir turėčiau dirbti Amerikai, išlaikyti Amerikos kultūrą gyvą. . . Mano širdis tartum šaukia: „Klausykite! Pagalvokite ir atsiminkite, ką aš jums sakau: aš neveltui kalbu apie aną kraštą. Aš noriu, kad jūs ką nors išmoktumėte apie Lietuvos praeitį, jos kultūrą, papročius, jos kalbą, — kas man gyvenime svarbu". Be to pridedu, kad mes esam labai įdomūs, gražūs, protingi ir linksmi žmonės.

Kitas pliusas — mes lietuviai susitinkam daug draugų. Vasarą vykstam į įvairias stovyklas ir šventes. Galime į kitus kraštus nuskristi ir ten lankyti lietuviškas mokyklas ir dalyvauti kongresuose. Lietuviai gyvena visuose pasaulio kampuose. Mums dėl to įdomu pasaulio įvykiai, mums ypač svarbūs Amerikos ir Sovietų Sąjungos santykiai. Mes užjaučiame kitus pabėgėlius ir bandome padėti kitiems užimtiems kraštams.

Tačiau būti lietuviu svetimame krašte nėra lengva, nes jauti milžinišką atsakomybę pavergtai Lietuvai. Aktyvus lietuviškas jaunimas labai daug laiko praleidžia susirinkimuose, ruošdamas pamokas lituanistinėms mokykloms, dalyvaudamas ir padėdamas įvairiuose renginiuose. Savaitgalį vis reikia pagalvoti, ar jau visos amerikoniškos mokyklos pamokos paruoštos, nes tikrai nebus laiko jas pabaigti sekmadienio vakare. Taip pat nebus galima su draugais kur nors išeiti, kol nebus paruoštos Lietuvos istorijos, literatūros ir lietuvių kalbos uždaviniai. Dar prisimeni, kad turi parašyti straipsnį ,,Skautų Aidui'', skaityti sekmadienio mišiose, kad reikės dalyvauti tautinių šokių repeticijoje ir ateitininkų susirinkime tuo pačiu laiku. Kai mano močiūtė neranda mano rašinio „Drauge", nusiminusi prikiša, kad jau užmiršau savo kraštą, kad man nesvarbu lietuvybė. Seneliai nesupranta, kad mums reikia gyventi lietuviškame ir amerikietiškame pasaulyje.

Kita nemaža problema yra atitrūkę tėvų ir vaikų ryšiai. Tėveliai mano, kad mums labai lengva veikti dviejuose pasauliuose, bet taip nėra. Mokykloje kalbame angliškai, o kai grįžtam namo, reikia automatiškai prisiminti tik lietuviškus žodžius. Draugai ir draugės mums taip pat labai svarbu, bet tėvai į tai kiek kitaip žiūri. Kartą porai draugų užsukus į mano namus, močiūtė, pamačiusi jų „keistą" apsirengimą, tikrai sumišusi manęs paklausė: „Andrytė, ar šianakt yra kaukių balius? Pasakyk draugams, kad man labai patinka jų kostiumai — jie tikrai atrodo kaip numirę žmonės". Turėjau jai paaiškinti, kad jie nenešioja jokių kostiumų, — jie visada taip atrodo; močiūtė negalėjo tikėti.

Taigi, kas jaunimui atrodo normalu, seneliams ar tėveliams yra nežmoniška. Mūsų apsirengimas bei mūsų mintys kartais irgi labai skiriasi. Taip pat tėvai labai rūpinasi, už ko mergaitė ištekės, — kad tik už lietuvio! Aš galvoju, kad yra, bent man, labai svarbu ištekėti už lietuvio. Tačiau jaunimas turėtų pats nuspręsti už ko ištekės ar ką ves. Vyresnieji jaunimui sunkina ilgai draugauti su nelietuviu, jie beveik mums neleidžia turėti kito pasirinkimo. Kartais, kai per daug stumiama ta lietuvybė, jaunimas net smarkiau nutolsta nuo jos. Reikia išlaikyti balansą tarp lietuvybės ir mūsų gyvenimo Amerikoje.

Būti lietuviu ir gyventi svetimame krašte yra sunku. Jaunuolis, kuris užauga dviejuose pasauliuose, kuris palaiko ryšius ir su lietuviais ir su amerikiečiais, ir vis jaučiasi laimingas bei nepavargęs, yra tikrai nuostabus žmogus.

Andrytė Giedraitytė

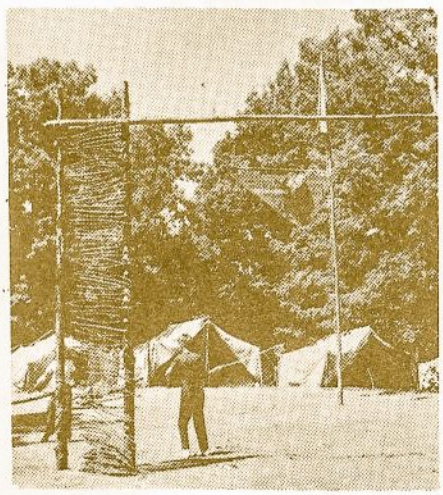

SKILTIES VIENYBĖ — SVARBIAUSIA!

1987 metų liepos 4 dieną atvažiavau į lietuvių skautų stovyklavietę RAKĄ Michigane. Tą dieną prasidėjo Gintaro-Ąžuolo vadovų mokykla, o aš buvau jos dalyvė. Suradusi savo rajoną, susipažinau su kitom sesėm, kurios buvo mano skiltyje. Mes pavadinom skiltį „Sesės Eglės".

Sužinojom, kad per visos mokyklos laiką reikės kiekvieną uždavinį atlikti kartu su skiltimi: su kitom skilties sesėm kartu valgyti, kartu visur eiti ir net kartu prie laužo sėdėti. Tą išgirdusi pagalvojau, kad šis stovyklavimo metodas yra truputį keistas. Supratau, jog yra svarbu priklausyti skilčiai ir kartu su ja stovėti per vėliavų pakėlimą, turėti vardą ir šūkį, ir bendrai dalyvauti kai kuriuose įvykiuose. Tačiau, kad skiltimis turėjome atlikti kiekvieną užsiėmimą, man atrodė nereikalinga.

Mokyklos laikotarpiu patyriau, kad skilties vienybė yra svarbi skautavimo dalis. Vieningos skilties svarba buvo įrodyta iškylos dieną, kai mūsų skiltis netikėtai pasiklydo.

Iškylos dienos ryte mano skiltis buvo labai gerai susiorganizavus. Mes pirmos gerai susidėjom reikmenis į kuprines, pirmos įsigijom iškylos žemėlapį ir pirmos iššygiavome už Rako ribų. Atrodė, kad ši diena tikrai pasiseks ir kad mes pirmos pasieksim nakvynės stovyklavietę. Žygiavome linksmai, kalbėjom, dainavom, skynėm ir valgėm uogas, kurios augo pakely. Kai pasiekėm trečią krypties keitimo vietą, apsižiūrėjusios nutarėm, kad iškylos instrukcijos ir pasiektas kelias kažkaip nesiderino: instrukcijose buvo parašyta sekti platų kelią, kuriuo net mašina galėtų važiuoti, o atrastasis buvo toks siauras ir apaugęs žolėmis, jog net pėsčias turėtų sunkumų eiti. Netoli takelio stovėjo namas. Pasibeldėm, ir atsiliepė senas ūkininkas. Paaiškinom, kad buvome paklydusios skautės ir paprašėm pagalbos. Jis pasakė leisiąs perlipti per jo tvorą, o sekdamos takeliu pagal jo pievą pasieksim kelią, kurio ieškojom. Mes jam padėkojom ir patikrinusios komposą nutarėm, kad sekdamos takelį pasieksim sekančią krypties keitimo vietą.

Ėjom, ėjom pagal tą pievą ir niekur nenuėjom. Kur tik žiūrėjom, matėm vien kukurūzų laukus, o laukų ribų nebuvo matyt. Tačiau nesinervavom, nes komposas rodė, kad ėjom gera kryptimi, nors kelelis, kurį sekėm, jau seniai buvo pasibaigęs. Ėjom tarp kukurūzų, kurie buvo labai arti suaugę ir bent septynių pėdų aukščio. Bet neapsisukom atgalios, nes galvojom, kad ieškomas kelias turėtų greit pasirodyti.

Ėjom, kol pasiekėm kukurūzų lauko pakraštį, o to kelio nebuvo matyt. Vėl pasitikrinom komposus ir pamatėm, kad keliaujame gera kryptimi. Deja, atsirado kliūtis: kad pasiektumėm pagrindinį kelią, reikėjo pereiti per nedidelį miškelį. Neatrodė, kad ten gyventų kokių plėšrių žvėrių: nutarėm eiti, nes tai buvo mum visom įprastas reikalas. Mes buvome skautės ir nebijojom gamtos, ypač tokio menko šilelio.

Buvome nužingsniavusios gal pusiaukelį, kai žemė staiga pavirto į negilų prūdą. Nors jis ir negilus, vis vien nebuvo malonu per jį bristi. Visų sesių nauji iškylavimo batai sušlapo ir susipurvino, kelionė pasidarė visiškai nesmagi. Klampodamos per purvyną išlindom iš miškelio, o to kelio vis nematyti: mus nuo jo skyrė nemaža kviečių pieva. Tie kviečiai išaugę gerokai aukščiau mūsų galvų! Pasitarėm ir nusprendėm, kad kelias jau turi būti netoli ir kad mes turėjom tik vieną pasirinkimą: reikėjo eiti tolyn per kviečius!

Ėjimas buvo skaudus kviečio kotų įpjovimais dėl šlapių botų ir nesmagus, nes kepino saulė. Jau buvome gan toli nuėjusios, kai viena sesė užlipo ant vapsvų lizdo. Vapsvos sukilo ir mus apsupo, kiekviena sesė buvo bent dviejų vapsvų įgelta. Mes visos pradėjom

Californijos skautų ir skaučių šv. Jurgio sueigoje gėlių vainikais pasipuošusios naujos „Palangos" tunto vyr. skautės: Ginta Petokaitė, Tina Petrušytė, Miranda Frankėnaitė, Dalė Navickaitė, Andrytė Giedraitytė ir Nida Gedgaudaitė.

LIETUVOS NACIONALINĖ MARTYNO MAŽVYDO BIBLIOTEKA

bėgti pro kviečius, nebodamos, kad jų kotai mus braižė ir pjaustė. . . Svarbiau buvo pabėgti nuo vapsvų. Pabėgom ir toliau žygiavom, braukdamos ašaras. Verkėm iš skausmo, dėl karščio, ir mūsų nemalonios padėties.

Pagaliau išlindom iš kviečių, pasiekėm pievos galą ir atsiradom tiesiai ant to kelio, kurio ieškojom. Apsidžiaugėm, truputį apsiverkėm iš džiaugsmo ir net pasijuokėm, prisiminusios savo nuotykius. Vos galėjom tikėti, kad pagaliau buvom pasiekusios savo tikslą. Atsisėdom pailsėti ir apgalvoti, ką toliau reikėtų veikti. Staiga, visai nelauktai, atvažiavo mašina, kurią — lyg stebuklas — vairavo vienas iš vadovų. Pasirodė, kad kitos skiltys, kurios buvo po mūsų iššygiavusios iškylon, jau buvo seniai pasiekusios nakvynės stovyklavietę. Visi susirūpino nežinodami kur mes dingom. Patyrėme tada, kad buvom klaidingai paskaičiusios iškylos instrukcijas ir nuėjusios vienu keliu per toli: nuėjom du kart toliau, negu kitos skiltys! Kitos skiltys ėjo vien keliais, o mes per pievas, prūdus, pro vapsvas ir kitas skausmingas gamtos kliūtis.

* * *

Iš visų įspūdžių Gintaro-Ąžuolo mokykloje labiausiai prisimintas nuotykis yra ta iškyla. Ją turbūt geriausiai prisimenu, nes per ją išmokau skilties svarbumą. Mano skilčiai priklausė septynios sesės, bet visos buvome skirtingo būdo, kiekviena buvo išsilavinusi kitoje skautavimo srityje: viena mokėjo geriau už kitas mazgus rišti, kita mokėjo geriau laužą sukurti, trečia — geriau malkas kirsti ir t. t. Per iškylą pasižymėjo toji, kuri geriausiai mokėjo komposą naudoti; sesė, kuri buvo gera gamtos žinovė, tuo ir pasižymėjo. Kita sesė, mokėjusi organizuoti kitas, kad kartu galėtumėm išspręsti problemas, pritaikė tai skiltyje. Iškylos metu kiekviena sesė kokia nors savo ypatybe prisidėjo, ir kai sudėjom visas ypatybes, galima teigti, kad skiltis pavirto į vieną gerai skautamoksliu išsilavinusią skautę. Ta „skautė" naudojo savo visas išmoktas skautybės žinias.

Nors skiltis buvo paklydus, ji nepabūgo, nes žinojo, kad naudodama skautiškas žinias, kaip nors galės išsigelbėti iš blogos padėties. Dėl tos priežasties nei viena sesė skiltyje nebuvo išsigandusi, nes visos žinojom, kad galėsim kaip nors pasiekti aną pagrindinį kelią, kurio ieškojom.

Skautavime skiltys yra svarbios ne vien tik, kad yra lengviau dirbti mažesnėse grupėse, bet ir dėlto, kad skiltį sudaro būrys visiškai skirtingų žmonių. Šie krūvon sudeda savo išmoktas žinias ir taip gali gerai atlikti bet kurį uždavinį. Per skilties vienybę betką galime pasiekti ir geriau atlikti, negu kad mėgintumėm atskirai.

Dalytė Navickaitė

SKAUTAVIMAS STIPRINA MANO GYVENIMĄ

Skautavimas suartina skautes vieną su kita, su Dievu ir su Lietuva. Gauni progą susipažinti su kitais lietuviais, kurie irgi mėgsta stovyklauti. Labai greitai surandi gerų draugų, kurie liks artimi visą gyvenimą. Vis yra smagiau gyventi žinant, kad turi draugų skautybėje. Per skautiškus įvykius susipažįsti su kitais lietuviais, kurie irgi domisi gamta, stovyklavimu, meile Dievui ir meile artimui. Nesvarbu kur esi, visam pasaulyje yra lietuvių, laukiančių tavęs su šypsena. Skautavimas padeda man išlaikyti lietuviškus ryšius ir užmegzti naujus su kitais. Skautų Sąjunga apima beveik visą pasaulį, ir kurie jai priklauso sudaro vieną, didelę šeimą.

Skautavimas duoda progą sujungti lietuvišką jaunimą ir vyresnius skautus. Jie suvažiuoja į sueigas ar stovyklas pasikalbėt ir padėt viens kitam išmokti apie lietuvišką skautavimą. Kai aš dalyvavau pirmą kartą RAKO stovykloj, ten sutikau porą skaučių šeimininkių, kurios pažinojo mano tėvelį ir mano draugės tetą. Mes kartu išdykavom ir kalbėjom. Už kelerių metų mes sutikom vieną iš šių šeimininkių Australijoje! Buvo labai smagu susitikti pažįstamus kitam pasaulio krašte. Kai aš pirmą kartą dalyvavau Rako stovykloj, ten sutikau ir Tėvą Saulaitį. Yra sunku tikėti, kiek laiko, darbo ir meilės jis skiria skautavimui. Tėvas Saulaitis yra toks linksmas ir švelnus, kad padaro stovyklą dvigubai malonesnę. Nėra žmogaus pasaulyje, kuris negalėtų mylėti Tėvo ir Brolio Saulaičio. Šis skautininkas yra visur, kur skautai yra, jeigu ne fiziškai, tai širdimi. Be skautavimo, aš neturėčiau progos sutikti tiek daug malonių vyresnių žmonių.

Mano skautavimas auga kartu su manim ir niekad nepasibaigs. Nuo to laiko, kai įstojau į vyresniųjų skaučių kandidačių skiltį, aš jaučiu daug didesnį draugiškumą kiekvienai mergaitei, negu anksčiau. Mes pažįstam viena kitą nuo mažens, bet aš manau, kad mūsų ryšiai darosi stipresni kartu su mūsų augimu. Esu labai dėkinga Reginai, kad padėjo mums sudaryti tokią darnią skiltį ir atlikti mūsų pareigas. Mes visos pradėjom naują mūsų gyvenimo dalį, įstojom į universitetus ir dalyvaujam šioje skiltyje. Mums atsidarė nauji horizontai.

Skautai tiki į Dievą ir atlieka visas religines pareigas. Per tikėjimą visi gauna stiprumo gyventi ir keliauti pirmyn. Praėjusią vasarą viena jūrų skautė susižeidė akį beplaukiant baidare. Tą nelaimę mes visos labai pergyvenom. Mes dalyvavom

pamaldose ir kartu meldėm Dievą, kad Laima greit pasveiktų.

Australijoj Jaunimo Kongreso metu buvo mišios St. Mary katedroje, Sydnejuje. Lietuviai iš Kanados, Argentinos, Anglijos, Australijos, Amerikos ir kitų kraštų kaip viena šeima susirinko kartu melstis. Sekančią savaitę aš su drauge grįžom į St. Mary katedrą pasimelsti. Dar kabojo lietuviškos religinės vėliavos. Buvo Australiškos mišios, bet savo širdyje aš jaučiau stiprią meilę Lietuvai.

Aš esu labai laiminga, kad esu lietuvaitė; negaliu gyventi be ryšių su lietuviais. Skautavimas sustiprina mano lietuvybę. Be skautavimo aš būčiau be lietuviškų ryšių ir turėčiau visai skirtingą gyvenimą: gyvenčiau be šitų gerų jausmų, kurių negali išaiškinti kitataučiams. Ačiū skautavimui už mano visą prasmingą ir linksmą gyvenimą.

Gina Petokaite

KURIE sesės Bitės nupiešti daiktai yra padaryti iš medžio?

MŪSŲ DIDŽIOJI ŠEIMA

KAZIUKO MUGĖ TORONTE

Adra Karaitė padeda atidaryti mugę

WASHINGTONO ŽIDINIEČIŲ PADANGĖJE

Vasario mėn. 27-28 dienomis Washingtone įvyko audimo kursai, kuriuos pravedė sesės Irena Lukoševičienė ir Danutė Staškevičienė iš Montrealio. 9 val. ryte apie 20 židiniečių susirinko pas sesę Dalę Lukienę, kur laukė instruktorės su siūlais, raštais ir paruoštomis pradinėmis juostomis. Per pusdienį išmokome uūsimesti ir išrinkti metmenis, o po priešpiečių mūsų mokytojos Irena ir Danutė aiškino apie raštus ir jų naudojimą. Sesės, įraudusiais veidais, bandė išpainioti neįprastus keblumus ir daug kam prireikė mokytojų pagalbos. Tačiau artėjant vakarui, beveik visos jau buvo pradėjusios austi.

Užbaigus sunkų darbą, vakaras maloniai praleistas sesės Aldonos Kindurienės namuose, kur viešnio iš Toronto, židinietėm bei jų vyrams buvo paruošti pietūs. Po vaišių buvo padėkota mokytojoms už jų atvažiavimą, kantrybę ir giedrią nuotaiką; o kad mūsų greitai neužmirštų, įteikta po kuklią dovanėlę.

Negalėjusioms dalyvauti pamokose šeštadienį arba norėjusioms daugiau pagilinti audimo žinias, kursai buvo tęsiami sekmadienio ryte.

Visos esame labai dėkingos sesėms Irenai ir Danutei už puikias pamokas, įdėtas pastangas bei rūpestį, o tikimės, kad ateityje vėl galėsime jas matyti savo apylinkėje.

Kovo 20 dieną įvykusioje Kaziuko Mugėje židinietės pirmą kartą turėjo savo pardavimo stalą, kur buvo galima nusipirkti medžio dirbinių, tautinių rūbų, juostų, knygų, lietuviškų lėlių ir kitų tautodailės exponatų. Sesė Aldona SIMONAVI9IENĖ LABAI KRUOP09IAI DARBAVOSI, STENGDAMASI SUTELKTI KUO DAUGIAU PAJAM1: gautas pelnas bus panaudotas važiavimui į vasaros stovyklą.

I. J.

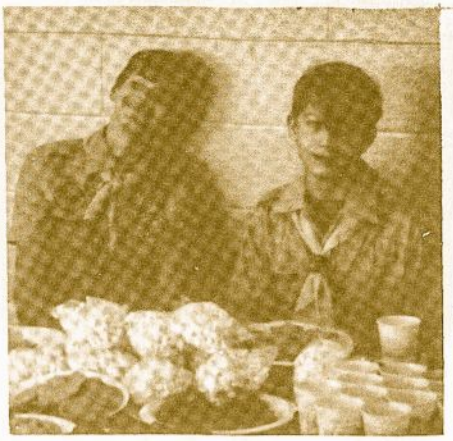

Linas Garsys ir Aras Butas Wash. „Rambyno" Viet. Kaziuko mugėje.

(iš k.) Lora Bačauskaitė ir Vilija Butaitė Wash. „Rambyno" Viet. Kaziuko mugėje.

Washingtono „Židiniečių" juostų audimo kursai 1988 vasario 27-28 d.d. Iš k. pirmoje eilėje: Elvyra Vodopalienė, Rūta Aidytė, Dalė Lukienė, p. Danutė Staškevičienė — instr., Aldona Simanavičienė, Laura Lauciūtė, Daiva Orentienė, Regina Liogienė. Antroje eilėje: Audronė Pakštienė, Gina Skučienė, Vida Čejauskienė, Irena Jankauskienė, Aldona Kindurienė — vadovė, v. s. Irena Lukoševičienė — instr., Meilė Mickienė, Ramutė Aidienė, Teresė Landsbergienė.

Washington'o „Rambyno" Viet. (kairėje) s. v. Paulius Mickus praveda užsiėmimus.

Iš k.: sesės: Meilė Mickienė, Gina Skučienė, Teresė Landsbergienė ir Nijolė Grinienė šypsosi pagaminę arti 2000 koldūnų. . .

p. Stasys Lozoraitis atidaro Wash. „Rambyno" Viet. Kaziuko mugę kovo 20 d. (1988). Dešinėje Viet. Virginija Butienė.

VS pavad. Wash. Židiniečių tarpe iš k. Gina Skučienė, Vida Čejauskienė, VSP v. s. Meilė Mickienė, Regina Liogienė.

LOS ANGELES

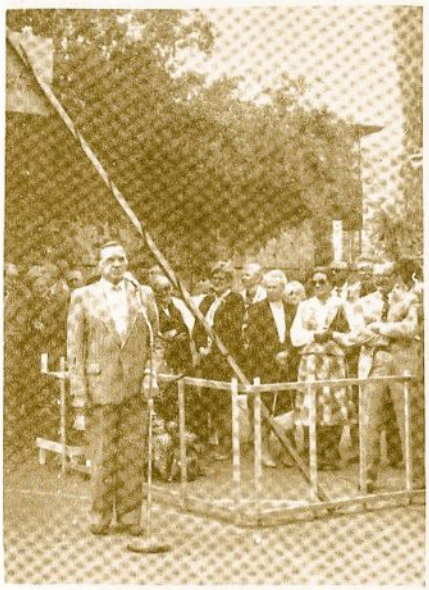

RVR Los Angeles '88 Kaziuko Mugę atidaro Rajono vadas s. R. Dabšys ir skautų rėmėjas Jonas Petronis.

RVR Los Angeles Kaziuko Mugė 1988. Prie „Pušelių" kepsnių stalo iš kairės: ps. Jūratė Šepikienė, ps. Rima Baipšienė, s. Laima Jarašiūnienė V-vė, viešnia v. s. MILDA Kvedarienė, s. Danutė Giedraitienė t-kė ir v. s. A. Pažiūrienė „Pušelių" d-kė

RVR Los Angeles Kaziuko Mugė 1988 prie rankdarbių stalo „Palangos" t. vadovės su vadeive ir viešnia v. s. Milda Kvedariene vidury. Iš kairės: ps. R. Baipšienė, v. sl. Ina Sekienė, v. sl. P. Jocienė, ps. Rima Navickaitė, s. Laima Jarašiūnienė, v. sl. Gailė Radvenytė, s. Danutė Giedraitienė t-kė ir v. s. Alfa Pažiūrienė.

DETROITO "GABIJOS" PAUKŠTYTĖS

Naujausia paukštytė Stefutė Kaunelytė

Aleksa Rūkštelytė, Lora Mayer, Gina Skiotytė, Lina Mekeska, Elenutė Sventickaitė su vadove Gaile Dediniene Kaziuko mūgėje.

Paukšťytės Kandidatės iškyloje

Gina Skiotytė, Rūta Sventickaitė, Lina Mikeksa, Stefutė Kaunelytė, Elena Sventickaitė. Bal. 24 Tuntų Sueiga (Baltijos/Gabijos) Detroit.

Naujausia Paukštytė davė įžodį per Šv. Jurgio Tuntų Sueigą Bal. 24 Stefutė Kaunelytė. Detroit.

Velykų šventė Rochesteryje

Balandžio 17 dieną šv. Jurgio lietuvių parapijoje buvo suruoštas Rochesterio skaučių ir skautų bendromis jėgomis tradicinis Velykų stalas. Papuoštoje pavasario gėlėmis salėje rinkosi po šv. Mišių skautų tėveliai ir svečiai.

Puota pradėta iškilminga vietininkijos sueiga, kurioje dalyvavo visi skautai ir skautės. Su saliutu naujai paskirta vietininkė Gražina Kavaliūnienė priėmė skilčių raportus. Gražina perskaitė įsakymus-pranešimus, apibūdino šią vasarą rengiamą Tautinę stovyklą. Perskaitė ir jai atsiųstus sveikinimus bei skautiškus linkėjimus.

Toliau sesė Gražina užrišo geltonus „šlipsus" išlaikiusioms patyrimo laipsnį: Audronei Gečaitei ir Kristinai Liutkutei, kurios jautriai kartojo įžodį. Vietininkė pakvietė mamytes užrišti gero darbelio mazgelius.

Buvęs ilgametis vietininkas Stasys Ilgūnas perdavė vėliavą naujai vadovei, tardamas jautrius žodžius ir linkėjimus. Jo atliktas darbas liks Rochesterio skautams gražiu, nepamirštamu pavyzdžiu.

Tolimesnei šventės eigai vietininkė pakvietė paskautininkį Vytautą Zmuidziną tarti žodį apie Velykų papročius.

Brolis Vytautas gražiais, taikliais žodžiais aptarė Velykų šventę, pradėdamas nuo gavėnios iki verbų sekmadienio ir baigdamas iškilmingu Velykų ryto prisikėlimu. Pasakojime įpintos verbos, jų puošnumas, Velykų stalo valgių išdėstymas ir pan.

Po pašnekesio mažosios sesės ir broliai pašoko suktinį, paruoštą vyresnės skautės Audros Alksninytės-Holden. Šokėjai buvo pasipuošę tulpių ir bitelių kostiumais.

Toliau vietininkė pakvietė parapijos kleboną tėvą Justyną Vaškį, OFM pašventinti vaišių stalą; po maldos visi kviečiami vaišėms.

Velykų tradicinis stalas buvo skaučių ir skautų rūpestingai paruoštas, apkaišytas žalumynais — pavasario gėlėmis. Čia matėsi ežiukas, beržo šakos, lietuviškas sūris, kumpiai, skautų gamintos naminės dešros, margučiai svogūnų lukštais dažyti. Sudaigintų avižų kupsteliai puošė stalą, o ant paaukštinimo stovėjo Vilniaus verbos ir baltas avinėlis.

Taip praėjo gražus paviešėjimas — Velykų papročių šventė.

Sesė Kazimiera Miškinienė.

Po iškilmingos sueigos

Stasys Ilgūnas, buvęs vietininkas, perduoda vėliavą naujajai vietininkei Gražinai Kavaliūnienei.

Rochesteri'o skautės prie paruošto Velykų stalo su vietininke Gražina Kavaliūniene. Nuotr. Stasio Ilgūno.

ANGLIJA

AKAUTIŠKAS SAVAITGALIS

Balandžio 30-gegužės 1 dienomis tradicinis skautų apsilankymas pas manchesteriečius, sutraukęs 42 skautus iš visų Anglijos ir Škotijos kampų, buvo gausus ir darbingas.

Šis savaitgalis sutapo su Motinos Diena, todėl šeštadienio vakare ir buvo pagerbtos mamytės.

Vytis v. sl. M. Julius su būreliu prityrusių sesių ir brolių užima jaunuosius.

Šeštadienio vakaras pradėtas šv. Mišiomis, kurias kan. V. Kamaitis aukojo už gyvas ir mirusias mamytes. Mišias palydėjo skautų giesmės, pritaikytos gegužės mėnesiui, užbaigiant su „Marija, Marija". Šv. Mišioms patarnavo uniformuoti skautai. Pasibaigus pamaldoms, skautai ir skautės išsirikiavo sueigai. Perskaitomi Seserijos ir Brolijos įsakymai; prityrusios skautės įžodį davė Loretta Canty (iš Škotijos), kurią pasveikino visi skautai-ės, o gero darbelio mazgelį užrišo kan. V. Kamaitis.

Skautų apsuptame ratelyje tęsiasi mamyčių pagerbimas. Sueigos vadovas v. s. J. Maslauskas, pasveikinęs mamytes ir visus susirinkusiuosius, pasakė:

„Gegužės sekmadienio išvakarėse karštai pasimeldę, su pavasario atgimstančia gamta mes čia susirinkome Motinas pagerbti, atsidėkoti už suteiktą laimę mums gyventi, už visas gėrybes ir šeimos auklėjimą. . . Susirinkome pagerbti Motinas, esančias čia, likusias namuose, Lietuvoje ir Sibiro taigose. Iškeliavusioms iš mūsų tarpo pagarbiai lenkiame galvas, o mūsų atodūsis lai pasiekia kiekvieną motiną, kur ji būtų amžinam poilsiui priglausta. . . "

Puikios sesės, savaitgalio stovykloje. Kairėje: ps. Irena Gerdžiūvienė. Dešinėje: ps. Vida Gasperienė (Rajono vadeivė). Foto: ps. S. B. Vaitkevičius.

Gegužės mėnesį pagerbtos motinos: Škotijoje vieneto dvasios vadovas kun. J. Andriušis atnašavo šv. Mišias. Organizuotai dalyvavo skautai bažnyčioje su vėliavomis ir prisidėjo su programa.

Nottinghame s. kun. dr. S. Matulis, MIC už motinas atnašavo šv. Mišias, Skautų vadovai,-ės skaitė skaitymus ir gausiai dalyvavo uniformuoti Aušros Vartų Židinyje.

Londone kun. dr. J. Sekevičius, MIC atlaikė pamaldas šv. Kazimiero bažnyčioje, dalyvaujant „Geležinio Vilko" vienetams ir skautams.

Bradforde pagerbtos motinos, o ps. I. Gerdžiūnienė motinoms įteikė gėlių ir su skautų parašais sveikinimo korteles; s. A. Gerdžiūnas pravedė programą.

Derbyje motinų pagerbimo proga v. s. Gilmos Zinkienės turininga ir graži paskaita motinų garbei. Dalyvavo Seserijos ir Brolijos vadeivos bei skautai,-ės.

Balandžio 16-17 dienomis D. B. L. S-gos Suvažiavime (Londone) skautų-čių būrelyje Lietuvos Atstovui Vincui Balickui įteiktas Anglijos skautų albumas, ps. Vidai Gasperienei — Už Nuopelnus ordinas. DBLS Centro valdybai taip pat įteiktas padėkos lapas už ilgų metų Skautų Sąjūdžio rėmimą.

1988 m. gegužės 1 d. Savaitgalio skautų,-čių stovykla Manchesteryje, Anglijoj. „Vytauto Didžiojo" d-vės (Škotija) sesės su vilkiukais. Kairėje: prit. sk. Ivonne Julius. Dešinėje: vyr. sk. Eva Pautienytė (Poutney). Foto: s. S. B. Vaitkevičius.

Pakviesta uždegti tradicines tautinių spalvų žvakutes: A. Podvoiskienė — lietuvė, O. Vaitkevičienė — ukrainietė ir N. Julius — škotė. Tylos minute susikaupta. Po to ps. I. Gerdžiūvienė su jaunesniaisiais skautukais mamytėms įteikė po gėlių puokštę ir sveikinimo korteles su visų skautų parašais.

Tarti pagrindinį žodį pakviestas s. St. Br. Vaitkevičius, Europos rajono vadas. Jis padėkojo kan. V. Kamaičiui už atlaikytas šv. Mišias, priminė mamyčių rolę lietuvių istorijoje, motinų pasišventimą išlaikyti savo vaikus lietuviais, mokyti uždrausto rašto, slėpti rusų draudžiamas lietuviškas knygas ir su ašaromis palydėti savo sūnus į kovą už laisvę. Priminė daug sukurtų dainų apie motinas, pabrėždamas, kad išeivijoje per mažai kreipiama dėmesio į tautinį vaikų auklėjimą ir leidimą nutolti nuo savos kalbos ir tikybos. . .

Sekė linksmesnė dalis. Seserijos vadeivė V. Gasperienė pradėjo ir lazdutė ėjo iš rankų į rankas — dainos, šūkiai, humoro dalykėliai ir šokiai, įjungiant kartu visus svečius. Užbaiga su „Lietuva brangi" ir visiems rankas supynus — „Ateina naktis". Mamytės pavaišintos skautų keptais skanumynais ir kavute. Pravesta turtinga loterija, o po vakarienės — poilsis.

Sekmadienio ankstyvą rytą prausimasis, mankšta, pusryčiai ir skautiški užsiėmimai. Taip prasideda nauja diena, vėl pilna įspūdžių, įvykių. Išsiskirstoma į būrelius ir tęsiamas skautiškas užsiėmimas. Vienam kampe vyresnės sesės moko „giliukus", antrame kampe didesnieji mokomi skautiškos programos, trečiame vargsta su mazgais. Taip visi skautai,-ės užimami iki pietų. Po to visi išsirikiuoja skautiškai užbaigimo sueigai, svečių apsuptame ratelyje. Ps. V. Gasperienė praveda sueigą: perskaitomi gauti sveikinimai, įsakymai ir padėkos. Rajono vadas s. Br. Vaitkevičius padėkoja klubo valdybai, rėmėjams, skautams ir ūkio vedėjams I. A. Gerdžiūnams už šių pasišventimą kiekvienam skautiškam pobūviui paruošiant maistą. Jiems įteiktos dovanėlės.

Klubo pirm. A. Podvoiskis pasidžiaugia skautais bei jų pasiekimais ir pažada skautus priglausti, kol tik jie to norės.

Garsiai nuskamba Lietuvos Himnas. Pietūs svečių ratelyje, o sutvarkę klubo patalpas — namų link. Sudie, iki kito pasimatymo. . .

v. s. J. M.

LSS Europos Rajono Skautų Albumo įteikimo proga mūsų Lietuvos Atstovui eksc. V. Balickui, taip pat „Ordeno už Nuopelnus" įteikimo ps. V. Gasperienei. Priekyje sėdi: eksc. V. Balickas su Ponia. Iš kairės į dešinę: s. E. Šova, v. s. J. Maslauskas, ps. V. Gasperienė, p. J. Zokas (DBLS Suvažiavimo prezidiumo pirmininkas) ir s. S. B. Vaitkevičius. Foto: s. S. B. Vaitkevičius.

LSF VAJAUS VAKARAS

Lietuviškosios Skautybės Fondui paremti komitetas Clevelande balandžio 30 d. Lietuvių Namų salėje suruošė pokylį, į kurį iš Bostono atvyko ir Fondo pirmininkas v. s. Česlovas Kiliulis. Į pokylį susirinko gražus būrys skautų veiklos rėmėjų.

s. Julija Taorienė šiltu žodžiu pasveikino svečius ir pristatė renginio komiteto pirmininkę dr. G. Matienę, kuri padėkojo komiteto nariams už vieningą darbą, o svečiams — už atvykimą, tuo paremiant skautišką veiklą, ir pristatė LSF pirmininką Česlovą Kiliulį, kviesdama tarti žodį.

Č. Kiliulis apibudino Fondo svarbą lietuviškos skautijos veiklai, paaiškino gaunamų palūkanų naudojimą vadovų ruošimui, skautiškų knygų leidimui, „Skautų Aido" bei kitų leidinių paramai. Remiamos ir didžiosios stovyklos.

Šiais metais Lietuviškoji Skautija švenčia 70 metų sukaktį nuo įsikūrimo Lietuvoje. Septintoji Tautinė stovykla prie Clevelando pareikalaus daug darbo ir lėšų. Be stambių rėmėjų to nebūtų galima atlikti.

Fondo vardu pirmininkas nuoširdžiai dėkojo stambiems Clevelando aukotojams, Vyriausiai Skautininkei v. s. Stefai ir jos vyrui. „Dirvos" redaktoriui j. ps. Vytautui Gedgaudams, įteikdamas jiems padėkos plaketę, o skautininkams dr. Giedrei ir dr. Stepui Matams — dail. V. Igno grafiką. LSF sidabriniu ženkleliu apdovanoti skautininkai — Jadvyga Budrienė, Ona ir Vytautas Jokubaičiai, Vincas Kizlaitis, Albina ir Vladas Petukauskai. Dr. G. Matienė svečiui LSF pirmininkui Česlovui Kiliuliui įteikė padėkos plaketę už intensyvias pastangas, organizuojant Fondui lėšas.

Po to s. J. Taorienė pristatė solistę Romą Mastienę, kuri atliko operų arijų ir dainų koncertą.

CLEVELANDO SKAUTIJA UŽBAIGĖ DARBO METUS

Nuotr. Vlado Bacevičiaus

Birželio 6 d. 7 val. vakarą Clevelando skautai, skautės, jų šeimos ir svečiai rinkosi gražiame Metropolitan parke užbaigti 1987-88 skautiškos veiklos metus su iškilminga sueiga. Gera buvo, kad mūsų vadovybė pasirinko tokią gražią vietą šiai bendrai sueigai: atmosfera skautiškai nuteikė visus.

Užbaigtuves pravedė Kristė Vedegytė, Neringos tunto adjutantė. Šių metų sueiga liks daugeliui atmintyje — dauguma skautų ir skaučių davė įžodžius, o kiti buvo apdovanoti pažangumo žymenimis.

Jaunesniųjų skaučių įžodį davė Venta Civinskaitė, Alytė Glinka, Lia Krivinskaitė ir Laura Rukšėnaitė. Skaučių įžodį davė Gaja Bublytė, Audra Degesytė, Stefa Freudenberger ir Veronika Taraškaitė; jaun. skautų įžodį davė Matas Tamošiūnas.

Ypatingas tą vakarą buvo paskautininkių įžodis, kurį pravedė s. Amanda Muliolienė. Visi skautininkai sudarė ratą, apsupdami vėliavą ir įžodį duodančias seses — Dalią Mačienę ir Audrą Bielinienę. Patį įžodį visi pakartojo. Ps. Ingrida Civinskienė buvo pakelta į skautininkės laipsnį. Yra didelis momentas gauti žalią šlipsą: tai aukščiausias pasižadėjimas skautybei, tęsti toliau pradėtąjį darbą.

Sesės — Iris Hallal, Virginija Juodišiūtė, Kristė Vedegytė, Aida

Vyr. skautė Aida Bublytė su savo jaunom sesėm.

Tuntininkė s. Julija Taorienė užriša kaklaraištį įžodį davusiai Stefai Freudenberger.

Audra Nasvytytė-Bielinienė davusi skautininkių įžodį — pabučiuoja vėliavą.

Į paskautininkės laipsnį pakeltos Audra Bielinienė ir Dalė Mačienė su kitomis sesėmis skautininkėmis. Iš k. į deš. D. Vodopalienė, A Bielinienė, D. Mačienė, O. Šilėnienė, M. Barniškaitė ir A. Miškinienė.

Trys kartos skautininkių vienoj šeimoj: Iš k. į deš. v. s. Izabelė Jonaitienė, jos anūkė ps. Audra Bielinienė, Izabelės sesuo v. s. Mega Barniškaitė ir Audros mamytė s. R. Nasvytienė.

Bublytė, Teresė Majorovaitė, Julytė Minkūnaitė, Lilė Gelažytė, Barbara Taraškienė ir broliai — Rimas Biliūnas, Andrius Dunduras — buvo apdovanoti įvairiais žymenimis.

Tuntininkė Julija Taorienė sveikino tunto vardu.

Iškilmingai daliai pasibaigus, vyko įvairūs žaidimai. Po to prie degančio laužo jungėsi skautų-skaučių ir svečių balsai, lietuviškai dainai aidint visu parku. Buvo ir skanumynų visiems pasivaišinti!

ps. Audra Bielinienė

Vyr. skautė Kristė Vedegytė apdov. Vėliavos žymeniu. Apdov. prisega s. Ona Šilėnienė ir tuntininkė J. Taorienė.

Vyr. skautė Aida Bublytė apdov. Vėliavos žymeniu s. Ona Šilėnienė ir s. J. Taorienė.

Ateina naktis. . .

ŠV. JURGIS CLEVELANDE

V. Bacevičiaus nuotr.

Gegužės 1 d. Pilėnų tunto skautai šventė pasaulio skautų globėjo šv. Jurgio šventę. Skautai su vėliava dalyvavo pamaldose Dievo Motinos parapijos šventovėje. Kun. G. Kijauskas, S. J. pasveikino skautus ir pasakė gražų pamokslą.

Po pamaldų įvyko iškilminga sueiga. Pamaldose ir sueigoje dalyvavo LSS Vyriausia Skautininkė v. s. Stefa Gedgaudienė ir LSF pirmininkas v. s. Česlovas Kiljulis.

Sueigą pravedė tuntininkas s. Remigijus Belzinskas. Vėliavą įnešus, tunto įsakymus skaitė psl. A. Dunduras. Jaunesniojo skauto įžodį davė P. Taraška, M. Rukšėnas, M. Idzelis ir M. Laniauskas. Skauto įžodį davė R. Kudukis, D. Krivinskas, A. Jucaitis ir A. Nasvytis. Įžodį davusius sveikino Vyr. Skautininkė.

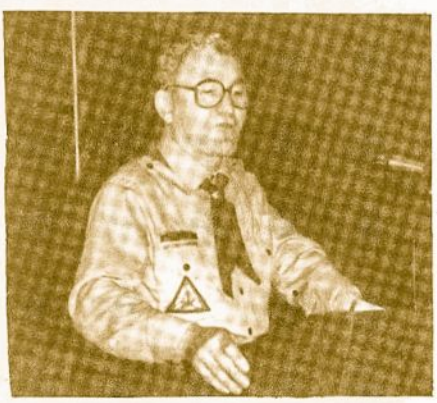

Ps. Zenonas Dučmanas skaito paskaitą apie šv. Jurgio legendas.

Skauto įžodį duoda: R. Kudukis, D. Krivinskas, A. Jucaitis ir A. Nasvytis.

Apie šv. Jurgį vaizdžiai kalbėjo ps. Z. Dučmanas, iškeldamas legendarišką jo karžygiškumą, drąsą, tiesos ir gėrio siekius bei pikto naikinimą pasaulyje, ir ragino skautus sekti šv. Jurgio pavyzdžiu.

Po sueigos skautai, tėvai ir bičiuliai — viso apie šimtinę, buvo pakviesti priešpiečiams.

Lietuviškoji Skautija kviečia ir laukia naujų narių, tėvų talkos ir visų paramos.

v. s. JGB

Ir mažiausias Laniauskas gauna atžymėjimo žvaigždutę per šv. Jurgio Sueigą Clevelande. Jam įteikia sl. L. Biliūnas.

Nuotr. V. Bacevičiaus.

MUGĖ

v. s. V. Bacevičius Clevelando Skautijos Kaziuko mugėje prie savo spaudos paviljono. Kovo 20 d. 1988. Foto L. Biliūno

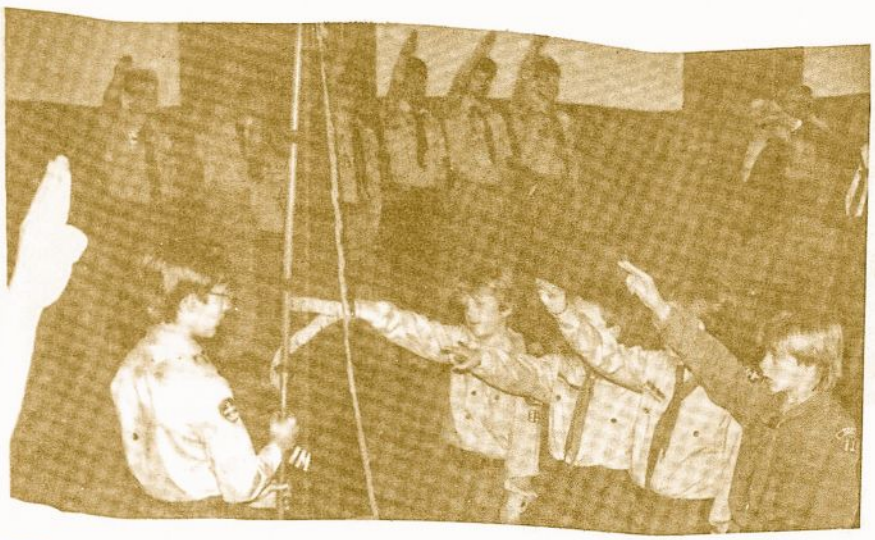

Clevelando skautai organizuotai dalyvavo bažnyčioje per šv. Jurgio šventę geg. 1 d. 1988 m.

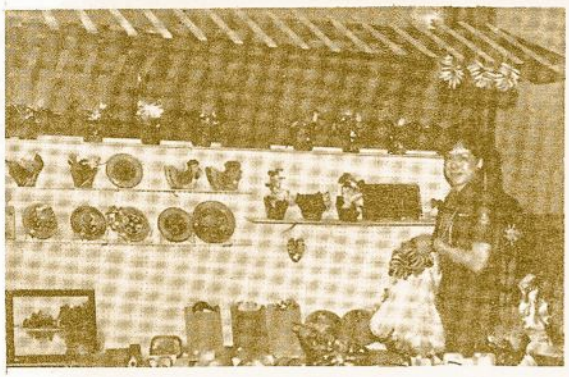

s. Julija Taorienė — Neringos tunto tuntininkė prie skaučių darbų paviljono.

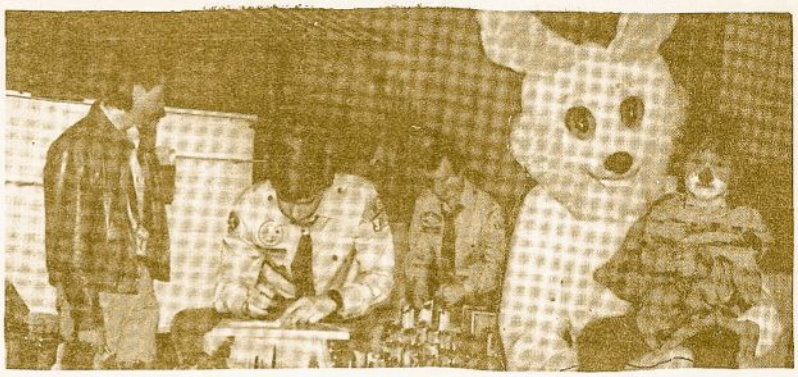

Pilėnų tunto skautų pagaminti darbeliai Kaziuko mugėje. Skautas A. Dunduras užrašo daiktų kainas.

Zuikis (L. Šarkaitė) „pasigavo" Katiną.

Clevelando skautijos suruoštos mugės svečiai stebi skautišką programą.

Clevelando skautininkės per Kaziuko mugės atidarymą Clevelande. Iš k. į d. vyr. skn. pavad. s. G. Taoras, vyr. skn. S. Gedgaudienė ir kitos.

Pilėnų tunto tuntininkas s. N. Belzinskas taria žodį v. s. N. Kersnauskaitės vertingą išsiuvinėtą paveikslą ir padovanotą Kaziuko mugei — laimėjo ps. R. Minkūnas.

Po daugelio metų nesimatymo susitikę skautai Kaziuko mugėje. dr. dr. Šarūnas ir Jolanta Peckai, Dzinaras ir Mirga Kižiai ir Algirdas, Amanda Mulioliai.

Jaunasis Krivickas užmigo pas mamytę per Kaziuko mugę.

AUSTRALIJOS RAJONINĘ PRISIMINUS

„Mūsų Lietuva" pavadintoje Australijos rajono skautų,-čių stovykloje dalyvavo virš 100 stovyklautojų. Vietinių iš Melburno buvo apie 70, iš Sydnejaus ir Canberros po 23, iš Adelaides 7, po vieną iš Geelongo, Tasmanijos ir Brisbanės, du iš Šiaurės Amerikos. Palyginus, ši stovykla gana gerai reprezentuota iš visos Australijos skautų vienetų. Svečiai iš užjūrių, kurie — deja — nepasiliko iki stovyklos pabaigos, buvo įdomus priedas.

Stovyklautojai gražiai susigyveno ir puikiai bendradarbiavo. Stovyklos viršininke buvo v. s. Danutė Čižauskienė, vos paskutinę minutę netikėtai pakliuvusi į šį postą, numatytam viršininkui Narcizui Ramanauskui negalint pasitraukti iš tarnybos; jis, kiek sąlygos leido, atvykdavo po darbo valandų padėti.

Sesė Danutė, nors taip staigiai paskirta, stovyklą pravedė tvarkingai, o tai nemenkas dalykas, turint reikalą su dideliu skaičiumi įvairaus amžiaus jaunimo. Užsiėmimus suplanavo ir daugumoje pravedė Algis Šimkus. Programa buvo įdomi ir įvairi, niekas nenuobodžiavo. Canberriškis Rika Sipavičius labai energingai pravedė eilę iškylų, iš jų populiariausios buvo naktinės.

Kadangi mes stovyklaujame pačioje sausio mėn pradžioje (šiuo atveju sausio 3-12), susilaukiame vasariško oro. Bet šiais metais Victorijos Gilvell Paris stovyklavietė mus nustebino savo klimatu. Tuo tarpu, kai visur aplink girdime, kaip ūkininkai sunkiai pergyvena nepaprastą sausrą, ši stovyklavietė tebežaliuoja, lyg sausros visai nebūtų. Net užtvankėlė, kur maudėmės, nestokojo vandens. Stovyklos metu daug kartų trumpai palijo, o paskutinę dieną ir visai gerai pylė. . .

Stovyklos metu vistik buvo uždrausta kurti laužus: reikėjo pasitenkinti lempa. Stovyklos pabaigoje, kai oras buvo blogas, laužus „kūrėme" valgykloje. Jie buvo sėkmingiausi, nes gavosi glaudumas, padėjęs geresniam susidainavimui. Vienintelė diena tikrai karšta, laimingu būdu, buvo skirta iškylai į Emerald ežerą, kur visiems teko pasidžiaugti ten esančia milžiniška vandens šliaužykle.

Jaunesnieji buvo savo vadovių (Jūratės Šimkuvienės, Audronės Stepanienės ir Rasos Mauragienės) gerai prižiūrimi, užimami rankdarbiais, žaidimais ir t. t. Tačiau kai jiems teko parašyti savo stovyklos daineles, jose, daugumoje, vyravo nuovargis. Vyresnieji rašė daugiausiai apie vadovus ir juokingus nuotykius, kurių stovykloje visuomet būna apsčiai. Gi vadovai, greičiausiai, taip privargo besirūpindami, kad vargu ar iš viso ką prisimins. . .

Reikia tikėtis, kad sesės, kurios mokėsi lietuviškų juostų audimo ir „macrame" pynimo, neužmirš savo jaujai įgytų specialybių, kaip ir tie, kurie mokėsi piešti, įdeginti medį ir kitų, stovykloje mokytų dalykų, ir bandys namuose gilinti įgytas žinias, ką nors gražaus sukurdami. Aš pati, matydama, kaip sesės mokomos vašiuku kurti kilimėlį, grįžusi namo pradėjau vieną jų megzti. Tikėkimės, kad kun. Pr. Dauknio pašnekesiai ilgai skambės brolių-sesių ausyse, o brolio s. Žemkalnio pristatyti Dariaus-Girėno istorijos vaizdai liks visų atmintyse.

vyr. skautė J. Arienė

ATLANTO RAJONO VADOVIŲ SUVAŽIAVIMAS

Atlanto Rajono sesės susitinka suvažiavime 1988 m. balandžio 23 d. Penikaitė iš N.Y., A. Karosienė, L. Kiliulienė ir A. R. vadeivė B. Banaitienė. Visos iš Bostono. Nuotr. T. Meiluvienės.

Atlanto Rajono vadovių suvažiavimo dalyviai iš New. York, Waterbury, Bostono Philadelphijos ir Worcesterio. Nuotr. E. Meilus Jr.

LITHUANIAN WORLD
COMMUNITY, INC.
5620 S CLAREMONT AVE
CHICAGO, IL 60636

ALp(LKA)3083

1988, Nr.6

SKAUTU AIDAS
4613 W. 106 Pl.
Oak Lawn, IL 60453

PRO PALAPINĖS PLYŠĮ

— *Ar jūs tada jau skautavote?*

Žmogus: Kodėl jūs vežate tą sunkvežimį per savo lauką?
Ūkininkas: Aš noriu užauginti bulvių košę.

Mokinys: Kodėl jūs turite tris poras akinių?
Profesorius: Vieną porą naudoju žiūrėti iš arti, kita žiūrėti į tolį.
Mokinys: O trečią?
Profesorius: Trečią porą užsidedu, kai reikia susirasti pirmuosius ar antruosius.

Ponia: Maryte, ar prieš kepdama nuplovei žuvį?
Tarnaitė: Oi, ne, ponia. Kam plauti žuvį, jei ji visą laiką vandeny gyvena?

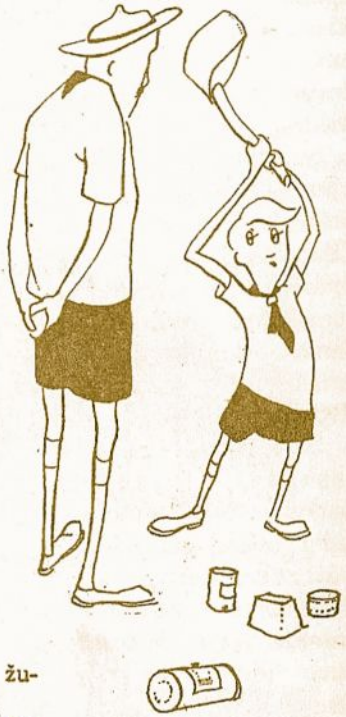

— *Tu ir vėl užmiršai dėžutėms atidaryti prietaisą*

Gydytojas: — Kaip ligonis jaučiasi, sesute?
Gail. sesutė: Jis kliedi, daktare.
Gydytojas: — Kliedi? Tai ne kas.
Gail. sesutė: — Taip. Vakar, Tamstai išeinant, jis sušuko: „Ar tas kvailys jau išėjo?" Ir tai buvo jo paskutiniai sąmoningi žodžiai.

90.741121